

Isten-e Jézus?

A Biblia válasza: Nem!

[Magyar – Hungarian – مجري]

Shabir Ali

Fordította:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

& Julia Gabriel

Elenőrizte: Gharabli Gabriella

هل عيسى عليه السلام إله؟

الإنجيل يجيب: لا

شبير علي

✽✽

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& جوليا جبريل

مراجعة: جبريلا غرابلي

ISLAM HOUSE

الإسلام من أجل العالم

ISLAMHOUSE.COM

THE LARGEST AND MOST AUTHENTIC
FREE REFERENCE TO INTRODUCE ISLAM
IN THE WORLD LANGUAGES

Allah, a Könyörületes és az Irgalmas nevében

A szerzőről

Shabir Ally az Iszlám Információs- és Dawwa nemzetközi Központ igazgatója Kanadában, Torontóban. Guyanából származik, 1978-tól él Kanadában, és igyekezett megszerezni minden ismeretet ahhoz, hogy az iszlám átfogó üzenetét eltudja jutatani az emberekhez. Különösen a Bibliát tanulmányozta, és ez, kellemes vitastílusával kombinálva sok nyilvános találkozás alkalmával hozzásegítette a nyerő pozíció megszerzéséhez. Számos párbeszéd és vita alkalmával képviselte az iszlámot Angliában, Kanadában, az Egyesült Államokban és Guyanában. Két rádióműsort vezet, amelyet Torontóban és Edmontonban sugároznak. A Sudbury Laurentian Egyetemen végezett tanulmányokat. Sokat utazik, hogy előadásokat tartson az iszlámról és az összehasonlító vallástudományról különböző egyetemeken.

Isten-e Jézus? A Biblia válasza: Nem!

1. Rész

A Biblia egyetlen szerzője sem hitte, hogy Jézus Isten

A keresztények és a muszlimok mind hisznek Jézusban, szeretik és tisztelik őt. Különböznek azonban istenségéről vallott nézeteikben. Szerencsére ez a különbség feloldható, ha a kérdésre a Bibliában és a Koránban keressük a választ, mivel mind a Biblia, mind a Korán azt tanítja, hogy Jézus nem Isten.

Világos mindenki számára, hogy a Korán tagadja Jézus istenségét, ezért nincs szükség sok időre ennek megmagyarázásához. Ugyanakkor sokan félreértik a Bibliát; azt gondolják, hogy mivel a hit Jézus istenségében annyira elterjedt, biztosan a Bibliából származik. Ebben, és a következő hat üzenetben átfogóan bemutatjuk, hogy a Biblia nem ezt tanítja. A Bibliában Isten mindig egy Jézustól különböző személy.

Lesznek, akik azt mondják, hogy vannak olyan dolgok, amiket Jézus mondott vagy tett, míg a Földön tartózkodott, ami bizonyítja, hogy ő Isten. Meg fogjuk mutatni, hogy a tanítványok soha nem jutottak arra a következtetésre, hogy Jézus Isten. Ők voltak azok az emberek, akik Jézussal éltek, vele mentek mindenhová, tehát nekik tudniuk kellett volna, ha úgy van. De nem úgy tudták. Ők továbbra is ugyanazt az egy igaz Istent imádták, akit Ábrahám, Mózes és maga Jézus is imádozott (lásd: Ap. Csel. 3:13).

A Biblia minden írója abban hitt, hogy Jézus *nem* Isten. Az a gondolat, hogy Jézus Isten, nem volt a keresztény hit része a Biblia

megírása utánig, és évszázadokig tartott, míg a keresztény hit részévé vált.

Máté, Márk és Lukács, az első három evangélium szerzője abban hittek, hogy Jézus nem Isten (lásd: Márk 10:18, Máté 19:17 és Lukács 18:19).

Abban hittek, hogy Isten fia volt olyan értelemben, hogy jó ember volt. Sok más embert neveztek hasonlóképpen Isten fiainak (lásd: Máté 23:8-9)

Pál, aki tizenhárom vagy tizennégy levél szerzője a Bibliában, szintén abban hitt, hogy Jézus nem Isten. Pál szerint Isten először megteremtette Jézust, majd rajta keresztül teremtette meg a világ többi részét (lásd: Kolossé 1:15 és 1 Korintus 8:6).

Hasonló gondolatokat találhatunk a zsidóknak írt levélben, és János evangéliumában és leveleiben, amelyeket körülbelül 70 évvel Jézus után írt. Mindezekben a levelekben azonban Jézus még mindig Isten teremtménye, tehát Istennek van örökké alárendelve (lásd: 1 Korintus 15:28).

Majd mivel Pál, János, és a Zsidóknak szóló levél szerzője abban hitt, hogy Jézus Isten első teremtménye volt, írásaik egy része azt tükrözi, hogy Jézus egy korábban létező, hatalommal bíró lény. Ezt gyakran félreértik, hogy akkor ő biztosan Isten. De azt mondani, hogy Jézus Isten, ellenkezik azzal, amit éppen ezek az írók írtak. Bár ezek az írók hittek abban, hogy Jézus magasabb rendű, mint minden más teremtmény, de abban is hittek, hogy alsóbbrendű Istennél. János pontosan ezt idézi Jézustól: **„(...)az Atya nagyobb nálam.” [János 14:28]¹**

¹ Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás, <http://szentiras.hu/BD>

Pál pedig kijelenti, hogy: „(...)minden férfi feje Krisztus, az asszony feje a férfi, Krisztus feje pedig az Isten.” [1Korintus 11:3]

Ezért valamilyen idézetet úgy értelmezni, hogy az azt jelenti, hogy Jézus Isten, annak kiforgatása, amit az írója mondott. Amit írtak, abban a kontextusban kell értelmezni, hogy hitük szerint Jézus Isten teremtménye, ahogy világosan meg is mondták.

Tehát láthatjuk, hogy a későbbi írók lehet, hogy magasabb pozícióba helyezték Jézust, de a Bibliaszerzők közül senki nem hitt abban, hogy Jézus Isten. A Biblia egyértelműen azt tanítja, hogy csak egyetlen igaz Isten van, Akit Jézus is imádott (lásd: János 17:3).

A következő részekben felfedezzük a Bibliát mélyebben, és foglalkozunk azokkal a részekkel, amelyeket gyakran félreértelmeznek, Jézus „istenségét” bizonyítandó.

*Isten vezessen mindannyiunkat az igazságra,
ami a Paradicsomi örök élethez vezet!*

2. Rész

Bizonyíték az Apostolok Cselekedeteiből

Jézus sok csodát tett, és kétségtelen, hogy csodálatos dolgot mondott magáról. Néhányan azt amit ő tett és mondott, bizonyítékként használják arra, hogy ő Isten. Viszont az ő tanítványai, akik ismerték, vele éltek, vele utaztak, szemtanúi voltak mindannak, amit mondott és tett, soha nem jutottak erre a következtetésre. A Bibliában az Apostolok Cselekedetei részletesen leírja a tanítványok tetteit körülbelül a Jézus mennybemenetele utáni 30 évben. Ők egész végig, folyamatosan az Isten szót másra, nem Jézusra használták.

Péter felállt a tizenegy tanítvánnyal és a tömeghez fordult és azt mondta: **„Izraelita férfiak, hallgassátok meg ezt az állításomat: a názáreti Jézust Isten igazolta előttetek azokkal a hatalmas csodákkal és jelekkel, amelyeket – mint ti is tudjátok – őáltala művelt köztetek.”** [Ap. Csel. 2:22]

Tehát Isten az, Aki csodát tesz Jézus által, hogy meggyőzze az embereket arról, hogy Jézus Isten akaratát teljesíti. Péter nem annak a bizonyítékának látta a csodákat, hogy Jézus Isten lenne. Ellenkezőleg, Péter úgy beszél Istenről és Jézusról, hogy világossá teszi: Jézus nem Isten. Az Isten szót mindig egy Jézustól különböző személyként említi. Nézzük a következő példákat: **„Isten ezt a Jézust támasztotta föl az Isten(...)”** [Ap. Csel. 2:32]

„(...Isten Úrrá és Messiássá tette azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek.” [Ap. Csel. 2:36]

Mindkét részben az Isten egy Jézustól eltérő személyre utal. Miért, ha Jézus Isten?

Péter számára Jézus Isten szolgája volt. Péter azt mondta: **„Isten szolgájának föltámasztása után(...)”** [Ap. Csel. 3:26] Itt a 'szolga' cím Jézust jelenti.

Ez világos a korábbi részből, ahol Péter kijelentette: **„Ábrahám, Izsák, Jákob Istene, atyáink Istene megdicsőítette szolgáját, Jézust(...)”** [Ap. Csel 3:13]

Péter tudta, hogy Ábrahám, Izsák és Jákob soha nem beszéltek egy szentháromság Istenről. Mindig úgy beszéltek Jehováról (Jahvéről), mint az egyetlen Isten. Itt a Máté 12:18-20 versek szerint Jézus Jahve szolgája. Máté elmondja nekünk, hogy Jézus Jahvének az a szolgája, akiről az Ézsaiás (42:1) beszél. Ha Máténak és Péternek igaza van, akkor Jézus nem Jahve, hanem Jahve szolgája. Ez bizonyítja, hogy Jézus nem Isten. Az Ószövetség gyakran ismétli, hogy Jahve az egyetlen Isten (pl.: Ézsaiás 45:5). Ha Jahve lenne a szentháromság Istene, akkor Jézus ki van zárva az istenségből, mivel abban az esetben ő lenne a szentháromság Istenének a szolgája. Ha viszont Jahve az egyetlen Atya, akkor Jézus nem lehet Isten. Bárhogy is értették, Jézus semmiképpen sem lehet Isten. Péternek és Máténak igazuk volt ebben.

Jézus minden tanítványa ezt a nézetet vallotta. Az Apostolok Cselekedetei 4:24 versben azt olvassuk, hogy a hívők így imádkoztak Istenhez: **„Urunk, te alkottad az eget és a földet, meg a tengert s mindazt ami bennük van.”**

Világos, hogy akihez imádkoztak, az nem Jézus volt, mert két verssel később úgy beszélnek Jézusról, mint **„fölkent szent szolgád, Jézus ellen”** [Ap. Csel. 4:27]

Ha Jézus volt Isten, a tanítványai világosan elmondták volna. Ehelyett azt hirdették, hogy Jézus Isten Messiása volt. Az Apostolok Cselekedetei azt mondja: **„Továbbra is mindennap**

tanítottak és hirdették a templomban és magánházakban Jézust, a Messiást.” [Ap. Csel. 5:42]

A héber Messiás cím (görögül Krisztosz) emberi cím, azt jelenti: *Felkent*. Lásd az Ézsaiás 45:1 verset, ahol a perzsa Círuszt nevezik Isten Messiásának.

Ha Jézus volt Isten, a tanítványok miért beszéltek róla emberi jelzőkkel, mint Isten szolgája és Messiása, és miért ragaszkodtak ahhoz, hogy az Isten megszólítást annak címezzék, Aki felemelte Jézust?

Emberektől félték? Nem. Bátran hirdették a igazságot, és nem félték sem a bebörtönzéstől, sem a haláltól. Amikor ellenkezéssel találkoztak a hatóságok részéről, Péter kijelentette: **„Inkább kell engedelmeskedni Istennek, mint az embereknek! Atyáink Istene föltámasztotta Jézust(…)”** [Ap. Csel. 5:29-30]

Hiányzott nekik a Szentlélek? Nem. A Szentlélek támogatta őket (lásd: Ap. Csel. 2:4, 4:8, 5:32). Ők egyszerűen azt hirdették, amit Jézustól tanultak – hogy Jézus nem Isten, hanem Isten szolgája és a Messiás.

A Korán megerősíti, hogy Jézus a Messiás, és Isten szolgája volt:

„(Emlékezz!) Midőn azt mondták az Angyalok: «Ó, Maryam! Allah a Tőle származó szó örömhírét közli veled! A neve *al-Masih* 'Ísa-bnu Maryama (a Messiás, Jézus, Mária fia). Aki kiemelkedő tiszteletű lesz az evilági életben és a Túlvilágon és (az Allahhoz) közelállókhöz fog tartozni.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:45]²

²Az ájják (verssorok) a Kegyes Korán, Fahd Király nevét viselő alapítvány, magyar nyelvű fordításából származnak

„Mondta (a gyermek Jézus): «En bizony Allah szolgája vagyok! Átadta nekem az írást és Profétává tett.»» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 19:30]

3. Rész

Jézus mindenható és mindentudó volt?

A keresztények és a muszlimok egyetértenek abban, hogy Isten Mindenható és Mindentudó.

Az evangéliumok megmutatják, hogy Jézus nem volt mindenható, képességeinek voltak határai. Márk elmondja evangéliumában, hogy Jézus a szülővárosában nem tudott sok dolgot véghezvinni (lásd: Márk 6:5-6).

Márk azt is mondja, hogy amikor Jézus meg akart gyógyítani egy vak embert, az ember nem gyógyult meg az első próbálkozásra, és Jézusnak másodszorra is próbálkoznia kellett. (lásd: Márk 8:22-26). Ezért, bár messzemenőig szeretjük és tiszteljük Jézust, meg kell értenünk, hogy ő nem a Mindenható Isten.

Márk evangéliuma azt is megmutatja, hogy Jézus tudása is határokba ütközött. A Márk 13:32 versben Jézus kijelenti, hogy ő maga nem tudja, mikor fog bekövetkezni az Utolsó Nap, csak egyedül az Atya tudja. (lásd a Máté 24:36 versben is). Ezért ő nem lehet a Mindentudó Isten.

Vannak, akik azt mondják, Jézus tudta, mikor lesz az Utolsó Nap, csak nem akarta elmondani. Ez viszont tovább bonyolítja a kérdést. Jézus elmondhatta volna, hogy tudja, de nem akarja elmondani. De ehelyett azt mondta, hogy nem tudja. Hinnünk kell neki, Jézus igazmondó ember volt.

Lukács evangéliuma szintén megmutatja, hogy Jézusnak korlátozott volt a tudása. Lukács azt mondja, hogy Jézus növekedett bölcsességben (Lukács 2:52). A Zsidóknak írt levélben szintén azt olvassuk (Zsidók 5:8), hogy Jézus megtanulta az

engedelmességet. De Isten tudása mindig tökéletes, Isten nem tanul új dolgokat. Ő mindig mindent tud. Ha Jézus valami újat tanult, az annak azt bizonyítja, hogy ő nem tudott mindent az előtt, tehát nem volt Isten. Később Istenné válhatott? Nem! Csak egyetlen Isten van, és Ő öröktől fogva az és örökkévalóságig az. (lásd: Zsoltárok 90:2).

Mondhatja erre valaki, hogy Jézus Isten volt, de szolgálai formát öltött és ezért képességei korlátozottá váltak. Ez viszont azt jelentené, hogy Isten megváltozott. Isten azonban nem változik. Ezt mondta Magáról a Malakiás 3:6 versben. Jézus soha nem volt Isten, és soha nem lesz. A Biblia szerint Jahve az egyedüli Isten. Jahve kijelenti: **„(...)Elöttem isten nem alkottatott, és utánam sem támad soha. Egyedül én vagyok az Úr(...).” [Ézsaiás 43:10-11]**

Vannak, akik azt mondják, hogy Jézusnak két természete volt, egyszerre volt ember és Isten. Azt mondják, hogy az említett korlátozott képességek emberi természetének korlátozottsága, de Isteni természetében mindenre képes. Figyeljük meg, hogy a Biblia soha nem erősíti meg, hogy Jézusnak két természete lenne. Ezt a kétségbeesett megoldást azok nyújtják, akik nem akarják elhinni, azt amit a Biblia világosan kijelent. A Biblia egyszerű tanítása, ahogy megmutattuk, hogy Jézus nem Isten.

Ez a kétféle természet megoldás csak még tovább bonyolítja a helyzetet. Vegyük példának a fügefá történetét az evangéliumokban (lásd Márk 11:12-25). Márk a következőket mondja: **„Amikor másnap eljöttek Betániából, megéhezett. Látott messziről egy zöldellő fügefát és elindult feléje, hátha talál rajta valamit. De amikor odaért, csak leveleket talált rajta, mert még nem volt fügeérés ideje.” [Márk 11:12-13]**

Majd Jézus megátkozta a fát, hogy senki ne egyen róla több gyümölcsöt. A fa másnap reggelre gyökereitől elszáradt.

Világos ebből a részből, hogy Jézusnak nagy hatalma volt, hogy megátkozza a fügefát annyira, hogy az gyökerétől elszáradt. Az is világos a részből, hogy Jézusnak két dolgról nem volt tudomása. Az egyik, hogy a fán nincs gyümölcs, azt nem tudta, amíg oda nem ért. A másik, hogy nem tudta, hogy abban az évszakban nem találhat fügét a fán.

A kettős természet hirdetőinek el kell ismerniük, hogy az átok hatalma Jézus Isteni természetének jele. Azt is el kell ismerniük, hogy ismerethiánya emberi természetéből fakad. Arra a következtetésre kell így jutniuk, hogy Isten természete működött az emberi természetből származó ismerethiányon keresztül. Isten azonban nem cselekszik ismerethiányból. Isten tudta, ahogy Márk is tudta, hogy abban az évszakban nem érik a füge, és amikor elérkezik a füge szezonja, a fa gyümölcsöt fog adni Isten teremtményeinek. Miértátkozna meg Isten egy fát, amit Ő teremtett? Vannak, akik szeretnék azt hinni, hogy a fa terméketlen volt, és ezért érdemelte meg, hogy elpusztuljon. De ha Márknak igaza van, a fának azért nem volt gyümölcse, **„mert még nem volt fügeérés ideje.” [Márk 12:13]**

Ezek a Bibliai idézetek világosan megmutatják, hogy Jézus nem a Mindenható, Mindentudó Isten. De van még sokkal több is. Kérjük, olvassátok tovább.

4. Rész

A Biblia és a Korán tanításai Jézus istenségét hirdetik?

Egyesek azt fogják mondani, hogy a Jézus istenségéről szóló egész vita szükségtelen. Az a fontos, mondják, hogy el kell fogadni Jézust a megváltódnak. Ezzel ellentétben a Biblia írói hangsúlyozták, hogy ahhoz, hogy üdvözlünk, szükséges, hogy értsük, ki Isten.

Ha nem értjük meg, az a Biblia első és legnagyobb parancsolatának a megsértése lenne. Ezt a parancsolatot hangsúlyozta Jézus, béke legyen vele, amikor egy írástudó megkérdezte tőle:

„«Melyik az összes parancsok között a legelső?» Jézus azt felelte: «Az első így szól: halljad Izrael: az Úr, a mi Istenünk, az egyetlen Úr. Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből. (Ez az első parancs)» [Márk 12:28-30]

Figyeljük meg, hogy Jézus a Deuteronomium 6:4-5 versből idézte az első parancsolatot. Jézus nem csak megerősítette, hogy ez a parancsolat még mindig érvényes, hanem azt is mondta, hogy ez a legfontosabb minden parancsolat között.

Ha Jézus magát Istennek tartotta, miért nem mondta? Ehelyett azt hangsúlyozta, hogy egyedül Jahve az Isten. Aki kérdezte Jézust, megértette ezt, és amit ezek után mondott, az világossá teszi, hogy Isten nem Jézus, mert azt mondta Jézusnak: **„Jól van, Mester, helyesen mondtad: ő az Egyetlen (Isten), rajta kívül nincsen más.” [Márk 12:32]**

Ha tehát Jézus Isten lenne, elmondta volna az embernek. Ehelyett hagyta, hogy az ember Istenről, mint valaki Jézustól különböző személyről beszéljen, és meg is erősítette, hogy az ember bölcsen beszélt (lásd 34. vers).

Ha Jézus úgy tudta volna, hogy Isten szentháromság, miért nem mondta? Miért nem mondta, hogy Isten egy a háromban, vagy három az egyben? Ehelyett ő azt mondta, hogy Isten egy – pont. Jézus igazi követői abban is követni fogják őt, hogy Isten egyedülvalóságát hirdette. Nem teszik hozzá a hármat, amit Jézus soha nem mondott.

Az üdvözülés ezen a parancsolaton múlik? A Biblia szerint igen. Jézus világosan elmagyarázta ezt, mikor elment hozzá egy másik ember, hogy tanuljon tőle (lásd: Márk 10:17-30). Az ember letérdelt és azt mondta Jézusnak: **„«Jó Mester, mit kell tennem, hogy elnyerjem az örök életet?» «Miért mondasz engem jónak? – válaszolta Jézus. Senki sem jó, csak egyedül az Isten.»”** [Márk 10:17-19]

Ezt mondva Jézus világos különbséget tett önmaga és Isten között. Majd folytatta azzal, hogy válaszoljon az ember kérdésére az üdvözülésről. Azt mondta: **„Ezért ha el akarsz jutni az életre, tartsd meg a parancsokat.”** [Máté 19:17]

Emlékezzünk, hogy a legfontosabb parancsolat Jézus szerint az, hogy ismerni kell Jahvét, az egyetlen Istent.

Jézus ezt János evangéliumában is hangsúlyozta. A 17:1 versben Jézus égre emelte tekintetét és imádkozott Istenhez, Atyának szólítva Őt. A harmadik versben azt mondta az Atyának: **„Az örök élet az, hogy ismerjenek téged, egyedül igaz Istent és akit küldtél, Jézus Krisztust.”** [János 17:3]

Ez kétség nélkül bizonyítja, hogy ha az ember el akarja nyerni az örök életet, tudnia kell, hogy Akihez Jézus imádkozott, Ő az egyetlen igaz Isten, és azt is, hogy Jézust az egy igaz Isten küldte.

Vannak, akik szerint az Atya Isten, a fiú Isten és a szentlélek Isten. De Jézus azt mondta, hogy az Atya egyedül az egyetlen igaz Isten. Jézus igaz követői ebben is követni fogják őt. Jézus azt mondta, hogy igaz követői azok, akik megtartják tanításait. Azt mondta: **„Ha ti kitarotok tanításom mellett, valóban tanítványaim vagytok.”** [János 8:31]

Tanítása az, hogy az embereknek folytatniuk kell a parancsolatok betartását, különösen a legelsőt, amely hangsúlyozza, hogy egyedül Jahve az Isten, és hogy Jahvét kell teljes szívükből és teljes erőnkől szeretnünk.

Szeretjük Jézust, de nem úgy szeretjük, mint Istent. Ma sokan jobban szeretik Jézust, mint amennyire Istent szeretik. Ez azért van, mert Istent bosszúállónak tartják, Aki meg akarja őket büntetni, és Jézust a szabadítónak tartják, aki megmenti őket Isten haragjától. Viszont Jahve a mi egyetlen Megmentőnk. Ezt Ő Maga mondta (lásd: Ézsaiás 43:11, 45:21-22).

A Korán megerősíti ezt a parancsolatot, és az egész emberiség számára közvetíti:

„És a ti istenetek az egyedüli Isten! Lá iláha illá Huwa! (Nincs más isten csak Ő)! A Könyörületes és az Irgalmas.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:163]

Isten kijelenti, hogy az igaz hívők jobban szeretik Őt bárki vagy bármi másnál:

„Vannak az emberek között olyanok, akik Allah mellé hasonmásokat, (bálványokat) helyeznek. Ugyanúgy szeretik azokat, amint Allahot szeretik. Ám azok, akik hisznek erősebb szeretettel vannak Allah iránt. És bárcsak látnák azok, akik bűnöket követnek el azt, midőn majdan szemtől szemben látják a büntetést és tudnák azt, hogy az erő és a hatalom Allahé teljes egészében. És Allah igen Szigorú a büntetésben.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:165]

5. Rész

Pál hitt abban, hogy Jézus Isten?

Sokan használják Pál írásait annak bizonyítására, hogy Jézus Isten. Ez azonban nem tisztességes Pállal szemben, mivel ő egyértelműen abban hitt, hogy Jézus nem Isten.

Első levelében Timóteushoz Pál azt írta: **„Istenre, Krisztus Jézusra és a választott angyalokra kérlek, tartsd meg mindezt előítélet nélkül, s részrehajlásból semmit se tégy.” [1 Timóteus 5:21]**

Világos ebből, hogy az Isten szó nem Jézus Krisztusra, hanem valaki másra utal. A következő fejezetben ismét különbséget tesz Isten és Jézus között, mikor azt mondja: **„Parancsolom neked Isten nevében, aki mindennek életet ad, és Krisztus Jézus(...).” [1 Timóteus 6:13]**

Pál tovább folytatta, amikor a következőkről beszélt: **„(...)Urunk Jézus Krisztus eljöveteleig. Az ő eljöveteletét a boldog és egyedüli Uralkodó, a királyok Királya és az uralkodók Ura valósítja meg.” [1 Timóteus 6:14-15]**

Az Isten szó ismét Jézustól határozottan eltérő személyt takar.

Sokan vannak, akik azt hiszik, hogy mikor Jézus 'Úr'-nak nevezi a Biblia, az azt jelenti, hogy 'Isten'. Azonban a Bibliában ez a titulus 'mestert' vagy 'tanárt' jelent, és emberekre is alkalmazható (lásd: 1 Péter 3:6).

Ami azonban még fontosabb, hogy észrevegyük, amit Pál ezek után mondott, mert az minden gyanút eloszlat azzal a feltételezéssel kapcsolatban, hogy Pál Jézust Istennek tartotta volna. A következő rész világosan megmutatja, hogy Jézus nem Isten. Pál azt mondja: **„Az ő eljöveteletét a boldog és egyedüli**

Uralkodó, a királyok Királya és az uralkodók Ura valósítja meg, aki egyedül halhatatlan, s megközelíthetetlen világosságban lakik, akit senki nem látott, s nem is láthat: tisztelet neki és örök hatalom!” [1 Timóteus 6:15-16]

Pál azt mondja, hogy egyedül Isten halhatatlan. A halhatatlan azt jelenti, hogy nem hal meg, nézzük meg bármelyik szótárban. Tehát mindenki, aki abban hisz, hogy Jézus meghalt, nem hiheti azt, hogy Jézus Isten. Ez a hit ellenkezne azzal, amit Pál mondott itt. Emellett azt mondani, hogy Isten meghalt, istenkáromlás. Ki irányítaná a világot, ha Isten meghalt volna? Pál abban hitt, hogy Isten nem hal meg.

Pál azt is mondja ebben a részben, hogy Istent megközelíthetetlen fény veszi körül – hogy senki sem látta és nem láthatja Őt. Ugyanakkor Pál tudta, hogy sok ezer ember látta Jézust. Pál azért mondta, hogy senki sem láthatta Istent, mert biztos volt benne, hogy Jézus nem Isten.

Pál ezért tanította, hogy Jézus nem Isten, hanem Isten Messiása (lásd: Ap. Csel. 9:22, 18:5).

Amikor Athénben volt, Pál Istenről úgy beszélt, mint „**A világot és minden benne lévő dolgot teremtő Isten**” és Jézust úgy határozta meg, mint „**egy arra rendelt férfi**”. [Ap. Csel. 17:24-31]

Világos, hogy Pál számára Jézus nem volt Isten, és megijedne, ha látná, hogy írásait arra használják, hogy bizonyítsák annak az ellenkezőjét, amiben ő hitt.

Pál a bíróság előtt is tanúskodott: „**Azt azonban megvallom neked, hogy atyáim Istenét a szerint a tanítás szerint szolgálom(...)**” [Ap. Csel. 24:14]

És Jézus Isten Szolgája, mert azt olvassuk az Apostolok Cselekedeteiben 3:13: „**(...)atyáink Istene megdicsőítette szolgáját, Jézust(...)**”

Pál számára az Atya egyedül Isten. Azt mondta: **„Egy az Isten, mindnyájunk Atyja”** [Efézus 4:6]

Pál azt is mondta: **„Nekünk azonban egy az Istenünk: az Atya(...) egy az Urunk: Jézus Krisztus,”** [1Korintus 8:6]

Pál Filippiekhez írott levelében a 2. fejezet 6-11 verseket gyakran idézik bizonyítékként arra, hogy Jézus Isten. Azonban pontosan ez a rész mutatja meg, hogy Jézus nem Isten. A részt az Ézsaiás 45:22-24 versekkel egyetértésben kell értelmezni, amely szerint Isten (Jahve) azt mondta, hogy minden térd boruljon le Jahve előtt, minden nyelv vallja meg, hogy a jóság és az erő egyedül Jahvéhez tartozik. Pál ismerte ezt a részt, mert idézte a Rómaiak 14:11-ben. Ennek tudatában jelentette ki Pál: **„Ezért térdet hajtok Atyja előtt.”** [Efézus 3:14]

A Zsidó levél 1:6 versében azt mondja, hogy Isten angyalainak imádniuk kell a Fiút. A részt azonban a Deuteronomium 32:43 részre utal az Ószövetség Septuaginta változatából. Ezt a mondatot már nem lehet megtalálni a ma használt Ótestamentumban, mert a Septuagintát a keresztények már nem tartják hitelesnek. Azonban a Septuaginta nem azt mondja, hogy a Fiút imádják. Azt mondja, hogy Isten angyalainak Istent (Jahvét) kell imádniuk.

A Biblia Isten imádatára buzdít. A Deuteronomium 6:13 versében azt olvassuk: **„Féld az Urat, a te Istenedet, tiszteld és az ő nevére esküdj!”**³

Jézus, béke legyen vele, ebben hitt, ezt hangsúlyozta a Lukács 4:8 versben is. És Jézus arcára borulva imádtá Istent (lásd: Máté 26:39).

Pál tudta, hogy Jézus Istent imádtá (lásd: Zsidók 5:7) és azt tanította, hogy Jézus örökké Istent szolgálja (lásd: 1 Korintus 15:28).

³ Szent István Társulati Biblia

6. Rész

A negyedik evangéliumban található bizonyíték tagadja Jézus istenségét?

János evangéliumát körülbelül hetven évvel Jézus mennybemenetele után írták. Ez az evangélium végső formájában még egy dolgot mond Jézusról, amely ismeretlen volt a korábbi három evangélium számára: hogy Jézus Isten Szava volt. János úgy értette ezt, hogy Jézus Isten megbízottja volt, aki által Isten minden mást teremtett. Ezt gyakran félreértik, hogy azt jelenti, hogy Jézus maga volt Isten. János azonban azt mondta, ahogy Pál már megmondta, hogy Jézus Isten első teremtménye volt. A Bibliában a Jelenések könyvében azt találjuk, hogy Jézus **„Így szól az Amen, a hűséges és igaz tanú, Isten teremtésének kútfeje.”** [Jelenések 3:14] (lásd még: 1 Korintus 8:6, Kolossé 1:15)

Bárki, aki azt mondja, hogy Isten Szava egy Istentől különböző személy, azt is el kell, hogy ismerje, hogy a Szó (Ige) teremtmény, mert a Szó a Bibliában azt mondja: **„Alkotó munkája elején teremtett az Úr, ősidőktől fogva, mint legelső művét.”** [Példabeszédek 8:22]

Ez az evangélium azonban világosan azt tanítja, hogy Jézus nem Isten. Ha nem ezt a tanítást folytatná, ellenkezne a másik három evangéliummal, és Pál leveleivel, amelyek világosan kimondják, hogy Jézus nem Isten.

Itt azt találjuk, hogy Jézus nem egyenlő az Atyával, mert Jézus azt mondta: **„(..)az Atya nagyobb nálam”** [János 14:28]

Az emberek ezt elfelejtik, és azt mondják, hogy Jézus egyenlő az Atyával. Kinek higgyünk – Jézusnak vagy az embereknek?

A muszlimok és a keresztények megegyeznek abban, hogy Isten Önmagában Létező. Ez azt jelenti, hogy léte nem valami másból származik. János viszont azt mondja nekünk, hogy Jézus léte az Atyától függ. Jézus azt mondja ebben az evangéliumban: **„(...)én az Atya által élek(...).” [János 6:57]**

János elmondja, hogy Jézusnak nem volt saját hatalma, mikor Jézust idézi, hogy azt mondta: **„Nem tehetek önmagamtól semmit.” [János 5:30]**

Ez megegyezik azzal, amit Jézusról tanultunk a többi evangéliumból. Márk evangéliumából megtudjuk, hogy Jézus csodákat tett egy olyan erő által, amelyet nem ő ellenőrzött. Ez világos abból az epizódból, amikor egy nő mögötte állt és megérintette a ruháját; és azonnal meggyógyult. Jézus viszont nem tudta, ki érintette meg. Márk a következőképpen írja le az eseményt: **„Jézus nyomban észrevette, hogy erő áradt ki belőle, ezért a tömeghez fordulva megkérdezte: «Ki érintette a ruhámat?»” [Márk 5:30]**

Tanítványai nem tudtak kielégítő választ adni, Márk azt mondja: **„De ő mégis körülnézett, hogy lássa, ki volt az.” [Márk 5:32]**

Ez megmutatja, hogy az erőt, ami meggyógyította a nőt, nem Jézus irányította. Tudta, hogy kiment belőle, de nem tudta, hová. Egy másik intelligens lénynek kellett irányítania azt az erőt ahhoz a nőhöz, akinek meg kellett gyógyulnia. Isten volt az az intelligens Lény. Nem csoda, hogy az Apostolok Cselekedeteiben azt olvassuk, hogy Isten tett csodákat Jézus által (Ap. Csel 2:22). Isten rendkívüli csodákat vitt véghez mások által is, de ettől még nem lettek ők istenek (lásd: Ap. Csel. 19:11). Akkor Jézust miért tartják annak?

Mikor Jézus feltámasztotta barátját, Lázárt a halálból, Istent kellett kérnie, hogy megtehesse. Lázár testvére, Márta tudta ezt,

mert azt mondta Jézusnak: **„De tudom, hogy most is, bármit kérsz az Istentől, megadja neked.” [János 11:22]**

Márta tudta, hogy Jézus nem Isten, és János, aki a történetet megerősítően közölte, szintén tudta.

Jézusnak volt egy Istene, mert mielőtt felemelkedett a mennybe, azt mondta: **„(...)Fölmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez.” [János 20:17]**

János biztosan tudta, hogy senki sem látta Istent, viszont azt is tudta, hogy sokan látták Jézust (lásd: János 1:18 és 1 János 4:12). Jézus az embereknek is elmondta, hogy soha nem látta az Atyát. Az Atya hangját sem hallották (János 5:37). Figyeljük meg, hogyha Jézus lett volna az Atya, ez a mondat hamis lenne.

Ki az egyetlen Isten János evangéliumában? Az egyetlen Atya, Akiről Jézus tanúságot tett, amikor kijelentette, hogy a Zsidók Istene az Atya (János 8:54). És a Zsidók Istene nem más, mint Jahve, Aki kijelentette, hogy Ő az egyedüli Isten. Jézus ezt megerősítette, hogy az Atya egyedül az igaz Isten (János 17:1-3). És Jézus azt mondta az ellenségeinek: **„De ti életemre törtök, bár az Istentől hallott igazságot mondom nektek.(...)” [János 8:40]**

János szerint ezért Jézus nem Isten volt, és nincs semmi, amit János írt, amelyet annak a bizonyítékának lehetne venni, hogy az volt – kivéve, ha valaki ellenkezni szeretne Jánossal.

7. Rész

Jézus és az Atya különálló lények

Sokan idéznek különböző Bibliai verseket annak bizonyítékaként, hogy Jézus Isten. Mindezek a versek azonban, ha a szövegkörnyezetükkel együtt értelmezzük, az ellenkezőjét bizonyítják.

Vegyük például a Máté 9:2 versben Jézus azt mondta egy embernek: **„Bízzál fiam! Bocsánatot nyertek bűneid.”** Ezért azt mondják, hogy Jézus Isten, mivel csak Isten bocsáthatja meg a bűnöket. Azonban, ha csak néhány verssel továbbolvasnánk, azt találnánk: **„(...)magasztalni kezdték Istent, hogy embernek ekkora hatalmat adott.” [Máté 9:8]**

Ez megmutatja, hogy az emberek tudták, és Máté egyetértett azzal, hogy Jézus nem az egyetlen olyan ember, aki ehhez hasonló hatalmat kapott Istentől. Maga Jézus hangsúlyozta, hogy ő nem saját hatalmából beszél (János 14:10) és hogy semmit nem tesz saját erejéből, hanem csak azt mondja, amit az Atya tanított neki (János 8:28). Jézus a következőket tette: kijelentette az embernek a tudást, amit Istentől kapott, hogy Isten megbocsátott neki. Figyeljük meg, hogy Jézus nem azt mondta: *„Megbocsátom a bűneidet”*, hanem: **„Bocsánatot nyertek bűneid”**, ami arra utal zsidó hallgatói számára, hogy Isten bocsátott meg az embernek. Jézus nem rendelkezett olyan hatalommal, hogy bűnöket bocsáthatott meg, és pontosan ez az az epizód, ahol önmagát **„Emberfiának”** nevezte (Máté 9:6).

A János 10:30 verset gyakran használják arra való bizonyítéknak, hogy Jézus Isten, mert Jézus azt mondta: **„Én és az Atya egy vagyunk.”** Ha azonban elolvassuk a következő hat verset, azt találjuk, hogy Jézus éppen azt magyarázza, hogy

ellenségeinek nincs igazuk, ha azt gondolják, hogy ő azt állítja magáról, hogy Isten. Amit Jézus nyilvánvalóan kijelent, az hogy a *céljuk* egy.

Jézus imádkozott, hogy tanítványai is egyek legyenek, ahogy Jézus és az Atya is egy. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy azért imádkozott volna, hogy az összes tanítványával valahogy egy személyé váljanak (lásd: János 17:11, 22). És mikor Lukács közölte, hogy az összes tanítvány egyek voltak, azt nem úgy érti, hogy egyetlen emberi lényé váltak, hanem hogy osztoztak a közös célon, azzal együtt, hogy különálló személyek voltak (lásd: Ap. Csel. 4:32).

Mint lényeg, Jézus és az Atya kettő, mert Jézus azt mondta, hogy két tanú van (János 8:14-18). Kettő kell, hogy legyenek, mivel egyikük nagyobb, mint a másik (lásd: János 14:28).

Mikor Jézus imádkozott, hogy megmeneküljön a kereszttől, azt mondta: **„Atyám, ha lehetséges, vedd el tőlem ezt a kelyhet, de ne az én akaratom teljesedjék, hanem a tiéd.”** [Lukács 22:42]

Ez megmutatja, hogy két különböző akaratuk volt, és Jézus alávetette saját akaratát az Atyáénak. Két akarat két különálló egyént jelent.

Jézus azt is mondta: **„Én Istenem, én Istenem! miért hagytál el engem?”** [Máté 27:46] Ha az egyik elhagyta a másikat, akkor két különböző lény kellett, hogy legyenek.

Később olvashatjuk, hogy Jézus azt mondta: **„Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet.”** [Lukács 23:46] Ha valaki lelkét egy másik személy kezébe lehet helyezni, akkor két különálló lénynek kell lenniük.

Mindezekben a példákban Jézus világosan alárendelt szerepet tölt be az Atyához viszonyítva. Mikor Jézus leborult és imádkozott, magától értetődő, hogy nem saját magához imádkozott (Lukács 22:41). Istenéhez imádkozott.

Végig az Újtestamentum folyamán az Atyát nevezik Istennek. Az 'Atya' és az 'Isten' egy személy jelzésére szolgál, nem három személyre. Ez abból is nyilván való, hogy Máté az 'Atya' szóval helyettesítette az 'Isten' szót legalább két helyen az evangéliumban (hasonlítsuk össze a Máté 10:29 verset a Lukács 12:6 verssel, és a Máté 12:50-et a Márk 3:35-tel). Ha Máténak igaza van, akkor egyedül az Atya az Isten.

Jézus volt az Atya? Nem. Jézus azt mondta: „**Atyának se szólítsatok senkit a földön, mert egy a ti Atyátok, a mennyei.**” [Máté 23:9] Mivel Jézus a Földön volt, mikor ezt mondta, nem ő az Atya.

A Korán az embereket ahhoz az igaz hitre szeretné visszavezetni, amelyet Jézus és igaz tanítványai tanítottak, akik az ő tanításait követték. Ez a tanítás hangsúlyozta az első Parancsolathoz való ragaszkodást, miszerint egyedül Jahve az Isten. Jahve, az egyetlen igaz Isten, akit az Újszövetségben Atyának, a Koránban pedig Allahnak neveznek. A Koránban Allah szolgálainak elrendeli, hogy a Biblia olvasóit hívják vissza az igaz hitre. Isten azt mondja:

„Ó Könyv népe! Jöjjetek köztünk és köztetek egyenes és igazságos szóra: arra, hogy nem szolgálunk mást, csak Allahot! Nem állítunk Mellé társakat. Egyikünk sem választja a másikat urának Allah helyett!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:64]

Isten nem nemz és nem nemzett

1. Rész

Bizonyíték a Koránból

Általános hiba az emberek között, hogy Istent valamilyen felsőbbrendű lénynek képzelik el, Aki valahol fent van az égben, majd mindenféle emberi cselekedetekkel és kapcsolatrendszerrel ruházzák fel Istent, mintha olyan lenne, mint az emberek. Mivel világos, hogy az embereknek vannak gyermekeik, ezek az emberek azt feltételezik, hogy Istennek is vannak gyermekei. Isten azonban kijelenti, hogy ez a gondolat hamis.

Isten elmondja Könyvében, hogy semmi sem fogható Hozzá:

„Az eget és a föld Teremtője! Magatokból teremtett nektek párokat és az állatokból is párokat formált. így teremtve benneteket. Nincs Hozzá hasonló! Ő a Halló és a Látó.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:11]

Isten azt is mondja, hogy Ő semmivel sem összehasonlítható:

„És senki és semmi nem hasonló Őhöz.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 112:4]

Isten semmiképpen sem egy fizikai lény. Isten azt mondja nekünk:

„A tekintetek Őt nem érik el, ám Ő eléri a tekinteteket. Ő a kegyes és a tudással Bíró.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:103]

Isten kijelenti, hogy akik fiaikat és lányokat találnak ki Számára, azok ezt hamisan és tudás nélkül teszik:

„(...)Fiakat és lányokat eszeltek ki Neki - tudás nélkül.(...)”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:100]

A Korán eszünkre hat, mikor azt mondja:

„Az egek és a föld megalkotója! Hogyan lehetne Neki gyermeke, hiszen nem volt Neki női társa. Ő teremtett mindent. Ő mindenről tudással bír.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:101]

Ez egy érthető válasz azok számára, akik azt mondanák, hogy Istennek szó szerint fia vagy lánya van, ami az emberi nyelvek szerint egy pár utódát jelenti.

Néhányan mondhatják erre, hogy Isten létrehozhat gyermeket társ nélkül is. Ebben az esetben azonban nem Isten gyermekéről, hanem a teremtményéről beszélünk. Bármi is a helyzet, Isten kijelenti, hogy:

„Nem nemzett és nem nemzetett.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 112:3]

Mondhatják, hogy Isten örökbefogadott valakit. Isten kijelenti, hogy ez a gondolat értelmetlen. Mivel mindenki Istené, mi értelme lenne az örökbefogadásnak? Isten azt mondja:

„És mondták: Allahnak fia van. Magasztaltassék! De nem! Övé mindaz, ami az egekben és a földön van, minden neki engedelmeskedik alázatosan alávetve magát. Az egek és a föld Megalkotója! És ha Ő egy parancsot hoz, akkor csak azt mondja annak: légy! És már meg is van!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:116-117]

Az ötlet, hogy embereket Isten gyermekeinek hívjanak, helytelen. Miért nem hívják őket annak, amik? Ők halandók, Isten teremtményei. Akik azt mondják: **„Mi Allah gyermekei és kedveltjei vagyunk”** Allah azt mondja, hogy mondjuk nekik a következőket: **„Akkor miért büntet benneteket a bűneitek**

miatt? Nem! Ti emberek vagytok, azok közül, akiket teremtett.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:18]

Isten nem olyan, mint az emberek, hogy utódokra lenne szüksége. Isten kijelenti, hogy Ő Önmagában Elégséges. Neki semmi ilyesmire nincs szüksége.

„Mondják: «Allah fiút nemzett.» Magasztaltassék! Ő az, aki nem szorul semmire! Övé mind az, ami az egekben és a földön van. Van-e nektek erre bizonyítékokot? Vajon Allahhal szemben olyasmit állítotok, amiről nem tudtok?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 10:68]

Ami ilyenkor történik, hogy az emberek hajlamosak a jó embereket Isten gyermekeinek hívni. Isten azonban arra tanít minket, hogy ne a gyermekeinek, hanem igaz szolgáinak nevezzük őket. Isten azt mondja:

„És mondják: «A Könyörületos fiúgyermeket vett magához.» Magasztaltassék (Magasan felette áll Ő annak, amit állítanak)! Nem! Ők tisztelt szolgák! ~ Nem előzik Őt meg szóval. Ám az Ő parancsai szerint cselekszenek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:26-27]

A következőkben látni fogjuk Allah egy ilyen igaz szolgáját, akit az emberek Isten fiának neveztek, bár ő nem nevezte így magát, és mindig tudatta, hogy ő Allah szolgája.

2. Rész

Mit mond a Korán Jézusról?

A Dicsőséges Korán tisztelettel beszél Jézusról, béke legyen vele, és semmi negatívumot nem közöl róla. Vegyük példának a következő idézetet a Dicsőséges Koránból, ahol Allah azt mondja:

„Ó Könyv Népe! Ne kövessetek el túlkapást a vallásokban! És Allahról csak az igazat mondjátok! Jézus, a Messiás, Mária fia csupán Allah küldötte és az Ő szava, amit Máriára vetett és a Belőle származó lélek. Higgyetek Allahban és a Küldötteiben!(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása 4:171] (lásd még: 66:12)

A fenti rész Jézust négy nemes címen említi. Ő a Messiás, Allah Küldötte, Allah Szava és egy Allahtól származó Lélek. Ugyanebben a részben világos, hogy a Korán nem támogatja a túlzást a vallásban. Allah azt mondja az idézet további részében:

„(...)Allah az egyetlen Isten – magasztaltassék! Mennyire felette áll Ő annak, hogy fia legyen Neki. Övé minden, ami az egekben és a földön van. Allah az elégséges segítő!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:171]

Az elutasítása annak, hogy Jézust az Isten fiának nevezzük, nem Jézus iránti tiszteletlenségből történik. Célja Isten dicsőítése, Nevének magasztalása, természetfeletti Fenségének hirdetése.

A Korán megerősíti, hogy Jézus szüztől született. Amikor az angyal bejelentette Máriának, béke legyen vele, hogy gyermeke lesz, azt mondta:

„Uram! Hogyan lehetne nekem gyermekem, holott eddig nem érintett engem (férfi) ember?”

A következő választ kapta:

„Eképpen! Allah azt teremt, amit akar. Ha egy dolgot elhatározott, csupán azt mondja: «Légy!» És már meg is van.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:47]

Egy másik szűraban (fejezet), a Messiás születésének körülményei tárgyalása után a Korán a következő összefoglalást adja:

„Nem illik Allahhoz, hogy gyermeket nemzzen. Magasztaltassék! (Felette áll Ő annak, amit társítanak.) Ha Ő egy dolgot elhatároz, akkor csupán annyit mond neki: «Légy!» És már meg is van.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 19:35]

A Korán igyekszik kijavítani az emberek gondolkodásában általánosan jelenlévő félreértéseket. Sokan hiszik, hogy mivel Jézusnak nem volt apja, ezért bizonyára Isten az.

Dicsőség Allahnak. Ő nem apja senkinek. Ő teremtett mindenkit, akit ismerünk egy férfiból és egy nőből. Ő teremtette Ádámot férfi és nő nélkül. Ő teremtette Évát egy férfiból, nő nélkül. Majd, mintha ez tenné teljessé a képet, Isten teremtette Jézus egy nőből, férfi nélkül. Isten megmutatta, hogy minden módon képes teremteni.

Allah azt mondja:

„Jézus példázata Allahnál olyan, mint Ádám példázata: porból teremtette meg őt, majd azt mondta neki: «Légy!» És már meg is volt.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:59]

Fontos, hogy felismerjük: Jézus, béke legyen vele, soha nem tanította, hogy ő Isten fia. Allah azt mondja, hogy akik Jézus 'Isten fiának' nevezik, más népek mondásait követik:

„Es mondták a zsidók: «Uzayr, Allah fia!» És mondták a keresztények: «A Messiás, Allah fia!» Ezek az ő szavaik a szájaikban. Hasonlítanak ők azoknak a szavához, akik korábban hitetlenkedtek. Allah verje meg őket! Hogyan fordulhatnak el ennyire?» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:30]

Jézus csak azt tanította, amire parancsot kapott:

„Csak azt mondtam nekik, amit Te parancsoltál meg nekem, azt, hogy: Allahot szolgáljátok! Az én Uramat és a ti Uratokat. Tanú voltam velük szemben, amíg közöttük tartózkodtam. Ám miután elszólítottál. Te vagy az őrző felettük. Te minden dologra tanú vagy!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:117]

Ő maga elégedett volt azzal, hogy Allah szolgája lehet:

„A Messiás soha nem fogja megaláznának tartani, hogy Allah szolgája legyen(...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:172]

Allah küldötteként Jézus tudta, hogy senki nem közeledhet Allahhoz, csak szolgaként:

„Mindenki és minden az egekben és a földön mint szolga fog a Könyörületeshez jönni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 19:93]

Végül, akik azt mondják, hogy Istennek fia van, tudniuk kell, hogy figyelmeztetést kaptak, hogy tudás nélkül állítanak valamit:

„(...)Vajon Allahhal szemben olyasmit állítotok, amiről nem tudtok?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 10:68]

A következő részben, ha Isten akarja, egy részletes tanulmányt olvashatunk arról, hogy a Bibliában Jézus soha nem nevezte magát Isten fiának.

3. Rész

Az olyan jelen Bibliai idézetek, ahol Jézust 'Isten fiának' nevezik, a legrégebbi írásokból származnak?

Könnyen találhatunk olyan részeket a Bibliában, ahol Jézust 'Isten fiának' nevezik. Olyan részeket is találhatunk, ahol Jézus önmagát hívja 'Isten fiának', vagy ahol Istent atyjának hívja. A Biblia figyelmes tanulmányozása azonban megmutatja, hogy ez változtatások eredménye a Bibliában. Jézus soha nem állította, hogy ő Isten fia.

Minden alkalommal, amikor a Biblia egy régebbi kézírata előkerül, sok változtatást kell végezni, Biblián hogy összeegyeztessék vele. A Márk 1:1 a következőképpen szól: „**Az evangélium kezdete Jézus Krisztusról, Isten fiáról.**” (*Új Nemzetközi Változat*)

A vers végén egy kis betű irányít minket a lábjegyzethez. Ott azt találjuk, hogy néhány kéziratban nem olvasható, hogy 'Isten fia'. Ezek régi, megbízható kéziratok voltak. A bizonyíték annyira erős volt, hogy az egyik Biblia szerkesztői egész egyszerűen kitörölték az 'Isten fia' részt. Így a Szentírások *Új Világ fordításában* a vers így hangzik: „**Jó hír kezdete Jézus Krisztusról.**” [Márk 1:1] Az 'Isten fia' már nincs a versben.

Egy másik ehhez hasonló változtatást kellett elvégezni az Apostolok Cselekedetei 8:37 versben minden tisztességes fordításban, amelyet ebben a században készítettek. A régi kéziratokból származó bizonyíték miatt ki kellett törölni a verset minden jelenlegi Bibliából. Ha megnézzük az Új Nemzetközi Változatot, és megkeressük az Ap. Csel. 8:37 verset, nem fogjuk megtalálni. Ott van a 36-os vers, majd a 38, de a 37 nincs. Ha

szeretnénk tudni, hogy mi volt a 37-es vers, meg kell nézni a lábjegyzetet. Ez a vers azt mondja, hogy 'Jézus Isten fia'. Ki kellett törölni, mert a legrégebbi kéziratok nem tartalmazzák, ami azt jelenti, hogy valaki hozzáadta egy későbbi kézirathoz.

Néhány változtatás azáltal válik nyilvánvalóvá, hogy összehasonlítjuk az egyik evangéliumot a másikkal. Ezt a kutatást mindenki el tudja végezni. Egyik ilyen példa a százados kijelentése, miszerint Jézus Isten fia, ahogy a Márk evangéliuma közli: **„Ez az ember valóban az Isten Fia volt.” [Márk 15:39]**

Ugyanez a kijelentését ugyanennek a századosnak, ugyanebben a jelenetben Lukács is elbeszéli. Lukács szerint azonban a százados azt mondta: **„Ez az ember valóban igaz volt.” [Lukács 23:47]**

A Lukács evangéliumából az Isten fia rész hiányzik. Márknak és Lukácsnak nem lehet egyszerre igaza itt. A kijelentést az egyik evangélium hibásan közli.

4. Rész

Jézus önmagát Isten fiának nevezte?

A Bibliát tanulmányozók könnyen észrevehetik, hogy az 'Isten fia' cím Máténál gyakrabban előfordul, mint Márknál és Lukácsnál. Például mit mondtak az arra járók a keresztnél? Ezt leírja a Márk 15:29-30 és a Máté 27:40 is. Ha összehasonlítjuk a két közlést, észrevehetjük, hogy Máté hozzáadott egy mondatrészt, azért az összhatásért, hogy Jézus Isten fia.

Egy másik hasonló példát találunk a Máté 14:22-33 versekben. Jézus csodálatosan megetetett ötezer embert öt kenyérrrel és két hallal. Miután Istenhez imádkozott, Jézus a víz tetején ment oda tanítványaihoz, majd beszállt a hajójukba. Hogy reagáltak erre a tanítványok? Márk és Máté két különböző választ adnak. Márk azt mondja: **„Azok egészen magukon kívül voltak a csodálkozástól, mert nem okultak a kenyérszaporításból, s szívük még érzéketlen volt.”** [Márk 6:51-52]

Máté szerint azonban a tanítványok nem lepődtek meg. Megértették és pontosan tudták, mit kell tenni. Máté azt mondja: **„Akik a bárkában voltak, leborultak előtte. «Valóban Isten Fia vagy!» - vallották meg.”** [Máté 14:32-33]

Ismét a Máté szerinti történetben szerepel, hogy Jézus Isten fia.

Hasznos lehet megnézni, hogy mit mondanak erről a különbségről a Biblia kommentátorai. A Máté evangéliumában az *Új Amerikai Biblia* lábjegyzetében a következőket olvassuk: *„Ez a megvallás éles kontrasztot ad a márki párhuzamossal, ahol a tanítványok 'teljesen megrettentek'(...)”* (35. old.)

A *Pelikán Újszövetségi Kommentárokban* John Fenton író emlékeztet minket, hogy a Márk evangéliumában a tanítványok

nem értették a helyzetet. Fenton azt mondja: „*Máté kihagyja, mert Evangéliumában a tanítványokat úgy mutatja be, mint beavatott emberek.*” (Szent Máté Evangéliuma, 247. old.).

A különbséget Máté és Márk között a **Harper Biblia** kommentárja is kiemelte. A szerkesztő azt mondta a Máté evangéliumáról: „*Ahelyett, hogy csodálkozásukat fejeznék ki, mint Márknál, az egész csoport Jézust Isten fiának vallja.*” (1988-as kiadás, 967. old.).

Honnan tudhatjuk, mi történt valójában? Ugyanennek a résznek a kommentárjában az **Értelmező egykötetes Biblia kommentárban** azt olvashatjuk: „*Máté kedvenc mondása, a kicsiny hitűek vagy arra utal, hogy ő találta ki ezt a történetet, vagy, hogy átdolgozta, hogy beleillő legyen.*” (627. old.).

Ahogy előbb mondtuk, a részletes kutatás megmutatja, hogy az Isten fia címet nem Jézus igényelte a maga számára, és igaz tanítványai sem nevezték így.

5. Rész

Azzal, hogy a Máté evangéliuma, Istent 'Atyának' nevezi, igazolja az író, hogy Jézust 'Isten fiának' nevezze?

Már láttuk a 4. részben, hogy Máté igyekezett hozzáadni az 'Isten fia' megnevezést azokra a helyekre, ahol Márk és Lukács evangéliumában nem szerepel. Nézzünk meg erre még egy példát. Egyszer Jézus megkérdezte tanítványait, hogy mit gondolnak róla. Péter válaszát a Márk 8:29, a Lukács 9:20 és a Máté 16:16 versek jegyzik le.

Márk: „**Te vagy a Messiás.**”

Lukács: „**Az Isten Fölkentjének.**”

Máté: „**Te vagy a Messiás, az élő Isten fia.**”

Figyeljük meg, hogy Máté az 'élő Isten fia' részt adta hozzá Péter kijelentéséhez. A másik oldala annak, hogy Jézust 'Isten fiának' nevezzék, az, hogy Istent 'Atyának' nevezik. Az evangéliumokban azt találjuk, hogy az 'Atya' jelzőt szintén később adták a szöveghez, ahol korábban nem szerepelt. Máté buzgó volt nem csak abban, hogy Jézust 'Isten fiának', hanem abban is, hogy Istent 'Atyának' nevezze. A Máté 10:29 versben Jézus Istent a 'Atyátok'-nak nevezi. Ugyanez a mondat Lukács evangéliumában is szerepel, azzal a különbséggel, hogy ott Istent Istennek nevezik (lásd: Lukács 12:6).

Erre egy másik példát láthatunk a Máté 10:32-33 versekben, amely szerint Jézus azt mondta: „**Mindazt tehát, aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom mennyei Atyám előtt. De aki megtagad engem az emberek előtt, azt én is megtagadom mennyei Atyám előtt.**” Jézusnak ugyanezt a

mondását Lukács is közölte, azzal a különbséggel, hogy az 'Atyám' megnevezés nem szerepel benne. Máté ez alkalommal is megváltoztatta Jézus mondását, hogy meggyőzze olvasóit arról, hogy Jézus Isten fia.

Egy másik példa Jézus következő mondása: **„Aki teljesíti mennyei Atyám akaratát, az mind testvérem, nővérem és anyám.” [Márk 3:35]**

Ezt a mondást Lukács is közli a következőképpen: **„Anyám és testvéreim azok, akik Isten igéjét hallgatják és teljesítik.” [Lukács 8:21]**

A szavak változnak a két közlésben, de mindkét esetben Istent Istennek nevezik. Máté szintén közli Jézusnak ugyanezt a mondását, de Istent ismét Atyának nevezi: **„Aki teljesíti mennyei Atyám akaratát, az mind testvérem, nővérem és anyám.” [Máté 12:50]** Máté ismét megváltoztatta Jézus mondását, hogy bebizonyítsa, hogy Jézus Isten fia.

Nincs itt több helyünk arra, hogy János evangéliumát is átnézzük. Egy másik sorozatban megmutatjuk Isten segítségével, hogy János evangéliumában még több változás történt.

A következő részben megvizsgáljuk, hogy hogyan tekintették őt legkorábbi követői: Isten messiásának és prófétájának, nem Isten fiának.

6. Rész

A tanítványok Jézusban, mint Isten szolgájában hittek?

Az Apostolok Cselekedeteinek könyve a Bibliában fontos bizonyíték jelen témánkban. Ez a könyv a tanítványok tetteit tárgyalja a Jézus mennybemenetelét követő harminc évben. Fontos látni, mit mondtak a tanítványok Jézusról, és milyen megnevezéseket használtak, mikor róla beszéltek.

Hamar nyilvánvalóvá válik, hogy Isten szolgájaként beszéltek róla, nem Isten fiaként. Péter azt mondta: **„Ábrahám, Izsák, Jákob Istene, atyáink Istene megdicsőítette szolgáját, Jézust(...).”** [Ap. Csel. 3:13]

Péter azt is mondta: **„Isten szolgájának föltámasztása után(...).”** [Ap. Csel. 3:26], ahol a 'szolga' megnevezés Jézusra utal.

Nem csak Péter, hanem a hívők egész csoportja 'Isten szolgájának' tartotta Jézust. Mikor együtt imádkoztak, Istenhez intézett szavaik közt Jézust a következőképpen említették: **„(...)**fölkent szent szolgád, Jézus(...)**”** [Ap. Csel. 4:27] Ezt a megnevezést a 30. versben is megismétlik. Jézust eredeti követői következetesen Isten szolgájának nevezik.

Vannak, akik azt hiszik, hogy a tanítványok Jézust 'Isten fiának' nevezték. Egy fordítási következetlenség hozzásegített ennek a tévedésnek az elterjedéséhez. A **Jakab Király Bibliában** a fordító Jézust 'Isten Fiának' nevezi az Apostolok Cselekedetei 13:3, 26 és 'Isten gyermekének' a 4:27 versben. A görög *paida* szót 'fia' vagy 'gyermek' szóra fordították. A *paida* szó viszont 'szolgát' is jelenti, és a jelen szöveggörnyezet ezt a fordítást

igényli, mivel az Apostolok Cselekedetei szerzője ebben a részben azt jelenti ki, hogy Jézus valóban Isten szolgája.

A fordítók tudták, hogy a görög *paida* szó szolgát jelent. Mikor ugyanez a szó Dávidot jelölte a 4. fejezet 25. versében, szolgának fordították. Miért nem adták Jézusnak ugyanezt a megnevezést? Vagy ha a fiú megnevezést gondolták helyesnek, miért nem hívták Dávidot is 'Isten fiának'? Jézust és Dávidot a görög szöveg ugyanazzal a szóval jellemzi. Angolul miért nem használják ugyanazt a szót?

Más fordítók felismerték ezt a következetlenséget, és kijavították a Biblia újabb fordításaiban. Ezért az *Új Nemzetközi* változatban és sok másban Jézust Isten szolgájának nevezik a fent említett versekben. A tény, hogy Jézus Isten szolgája volt, annyira ismert volt, hogy még a *Jakab Király Biblia* is így nevezi a Máté 12:18 versben. Visszautalva az Ézsaiás 42:1 versre, Máté Jézust az egy igaz Isten, Jahve szolgájának titulálja.

7. Rész

A 'gonosz szőlőművesek példázatának' szerzői megsértették Isten

Egyértelmű volt a korai követők számára, hogy Jézus egy próféta volt, mint az összes korábbi próféta, akik előtte jöttek (lásd: Lukács 4:24, János 6:14, János 9:17).

Azonban az evangéliumok írói igyekeztek azt tanítani, hogy Jézus nem olyan volt, mint más próféta, hanem Isten fia volt. Lelkesedésükben nem vették észre, hogy hittételük nem igazságos Istennel szemben. Amit evangéliumaikban közöltek, abból van, ami rossz színben tünteti fel Istent. Ezt úgy tűnik, nem vették észre. Vegyük példának a gonosz szőlőművesek példázatát, amelyet az első három evangélium beszél el.

Az evangélium azt mutatja, hogy Jézus szembesíteni akarta a zsidókat történelmükkel, hogy megölték a prófétákat, és szándékukkal, hogy őt is meg akarják ölni. Tehát el mondta nekik a következő példázatot, amely egyértelműen róluk szólt. A történet a következő:

„Egy ember szőlőt ültetett. Bekerítette sövényvel, belül pedig taposógödröt ásott és őrtornyot épített. Aztán bérbe adta szőlőművészeknek és elutazott messzire. Amikor eljött az ideje, küldött egy szolgát a szőlőművészekhez, hogy beszédjék velük a szőlő terméséből neki járó részt. Azok nekiestek, megverték és üres kézzel elkergették. Küldött egy másik szolgát, azt fejbe verték és gyalázattal halmozták el. Küldött egy harmadikat is, azt megölték. Küldött aztán még többet azok közül néhányat elvertek, másokat pedig megölték. Ezután már csak egyetlen kedves fia maradt. Őt küldte utoljára hozzájuk, mert azt gondolta: a fiamat csak becsülni fogják. A

szőlőmunkások azonban így biztatták egymást: itt az örökös! Rajta, öljük meg, és mienk lesz az öröksége. Nekiestek tehát, megölték és kidobták a szőlőből. Vajon mit tesz majd erre a szőlő ura? Elmegy, megöli a szőlőmunkásokat, a szőlőt pedig másoknak adja bérbe.” [Márk 12:1-9]

A példázatban a szőlőmunkások jelképezik a zsidókat, a szolgák a prófétákat, akiket Isten küldött egymás után, és a szőlő tulajdonosa Istent. A fiú természetesen Jézust, akit Isten utoljára küldött. Tehát Jézust különbözőnek mutatja be más prófétáktól. Ő nem csak egy a szolgák közül. Ő a szeretett fiú. Vagy legalábbis ez az, amit az evangéliumok írói szeretnének bemutatni.

Akik elemzik a történetet, azok hamar észreveszik, milyen oktalan volt a szőlő tulajdonosának viselkedése. Miután szolgáit egymás után elküldte, tudva, hogy megverték és megölték őket, ennek ellenére elküldte szeretett fiát ugyanabba a veszélybe. Bár minden erővel rendelkezett, hogy cselekedjen, nem tett semmit, amíg fiát meg nem ölték. A jövővel kapcsolatban is tudatlan. Naivan azt feltételezi, hogy a gonosz bérlők tiszteletben fogják tartani a fiát. Hogy hasonlíthatja össze bárki ezt a buta embert Istennel? A történet ezt teszi. Ezért a *Pelikán Újszövetségi Kommentár* Szent Márk, 309. oldalán nyíltan kimondja, hogy nem valószínű, hogy Jézus mondta volna ezt a példázatot.

Az egész gondolat, miszerint Istennek gyermeke van, ellenkezik Istennel. Isten sértésnek tekinti a Róla való ilyen beszédet. Ezért, bár szeretjük Jézust, tiszteljük őt, hiszünk benne, nem kellene őt 'Isten fiának' hívni. És ne hasonlítsuk össze Isten tervét egy olyan oktalan ember tervével, mint a szőlő tulajdonosa.

Jézus Isten igaz prófétája volt; ő volt a Messiás, és igazat mondott. Ő soha nem mondta magáról, hogy Isten fia lenne.

A Biblia néhány félreértett verse visszahelyezve a helyes kontextusba

1. Rész

„Én és az Atya egy vagyunk” és más olyan versek, amelyeket a közvélemény félreértett, hogy Jézus Isten.

„Én és az Atya egy vagyunk” A János 10:30 verset gyakran idézik annak bemutatására, hogy Jézus egyenlő Istennel. Ha azonban a verset a szöveggörnyezetében olvassuk, azt fogjuk találni, hogy az idézett rész egésze az ellenkezőt bizonyítja. Az emberek gyakran meglepészenek azzal, hogy egy elszigetelt verset idézzenek, hogy megmutassák, Jézus azt mondta, hogy **„Én és az Atya egy vagyunk”**, majd a zsidók köveket ragadtak, hogy megkövezzék, mert úgy értették, hogy azt állítja magáról, hogy ő Isten. Csak ha elolvassuk az egész verset, értjük meg, hogy a zsidók félreértették, amit Jézus mondott. Valójában Jézus igyekezett elmagyarázni, hogy mit mondott, és a magyarázat, amit adott, máig a Bibliában van, mindenki láthatja. Meglepő, hogy annyi ember, aki azt mondja, hogy szereti Jézust, figyelmen kívül hagyja az ő magyarázatát, és ugyanazt a hibát követi el, amelyet Jézus ellenségei. Itt a szövegrész a Bibliából:

„22. A templomszentelés ünnepén. A templomszentelés ünnepét ülték Jeruzsálemben. 23. Tél volt. Jézus éppen a templomban járt, Salamon tornácában. 24. Körülvették őt a zsidók és megkérdezték: «Meddig tartasz még bizonytalanságban minket? Ha te vagy a Messiás, mondd meg nekünk nyíltan,» 25. Jézus így felelt: «Mondtam már nektek,

de nem hiszitek. Cselekedeteim, melyeket Atyám nevében művelek, tanúságot tesznek rólam. 26. De ti nem hiszitek, mert nem vagytok juhaim közül valók. 27. Az én juhaim hallgatnak szavamra, én ismerem őket, s ők követnek engem. 28. Én örök életet adok nekik: Nem vesznek el soha, és senki sem ragadja el őket a kezemből. 29. Atyám, aki nekem adta őket, hatalmasabb mindenkinél: senki sem ragadhatja el őket Atyám kezéből. 30. Én és az Atya egy vagyunk.» 31. A zsidók ismét köveket ragadtak, hogy megkövezzék. 32. Jézus szemükre vetette: «Sok jótettet cselekedtem nektek Atyám erejéből, e cselekedetek közül melyikért akartok megkövezni?» 33. A zsidók visszavágtak: «Jótettért nem kövezünk meg téged, hanem a káromlásért, mert ember létedre Istenné teszed magadat.» 34. Jézus megkérdezte tőlük: «Nincs megírva törvényetekben: Én mondtam: istenek vagytok? 35. Ha már azokat is isteneknek mondja az Írás, akikhez Isten ígéje szólt, és az Írás nem veszíti érvényét, 36. Hogyan mondhatjátok arról, akit az Atya megszentelt és a világba küldött: káromkodol, mert azt mondtam: Isten Fia vagyok? »” [János 10:22-36]

A szövegrész, ha az egészet nézzük, világosan megmutatja, hogy Jézus nem Isten. Figyeljük meg a következő pontokat:

1. A hitetlenkedő zsidók kérték Jézust, hogy mondja el, hogy ő-e tényleg a Krisztus, hogy ne legyenek kétségeik az identitásával kapcsolatban (24. vers). A Messiás címet a Bibliában egy emberi lényre használják, aki Izrael felkent királya. Ezt a címet másokra is használták (pl. Ézsaiás 45:1, a perzsa Círust nevezték Isten Messiásának). A zsidók vártak egy másik Messiást (Krisztus a héber Messiás, és az arab Maszih szó görög megfelelője). Ezért megkérdezték Jézust, hogy ő-e az, akire vártak. Jézus azt felelte, hogy már elmondta nekik, és csodákat is tett Isten nevében, hogy bizonyítsa állítását, hogy ő a Messiás (25. vers), de nem hittek neki (26. vers). Akiket az Atya adott Jézusnak, ők Jézus bárányai

(követői), és ők hisznek Jézusnak, amikor azt mondja, hogy ő a Messiás (27-29. vers).

2. Jézus igaz követői nem kárhoznak el soha, mert Jézus örök életet ad nekik. Ugyanez az evangélium szerint (János 17:3) az örök élet azt jelenti, hogy az Atya az egyetlen igaz Isten, és hogy Jézus az egyetlen igaz Isten Krisztusa és küldötte. Jézus ezt a tudást mindazoknak átadja, akiket az Atya neki adott (János 17:2). Amit Jézus mondott, azok azok a szavak, amelyekben ha valaki hisz, örök életet jelent a számára. Ezért ugyanez az evangélium Pétert idézi, amint a tanítványok nevében beszél Jézushoz: **„Simon Péter felelt neki: «Uram, kihez menjünk? Neked örök életet adó igéid vannak. Mi hiszük és tudjuk, hogy te vagy az Isten Szentje.»”** [János 6:68-69] Ezért abban hittek, hogy Jézus nem Isten volt, hanem a szent, akit Isten küldött (vagyis Isten Krisztusa és Küldötte).

3. Senki nem veheti el a tanítványokat Jézustól (János 10:28), mert az Atya adta neki őket, és az Atya mindenkinél nagyobb (29. vers). Mivel az Atya segíti Jézust, hogy megtartsa tanítványait, senki nem veheti el őket Jézus kezéből, ahogy nem veheti el őket az Atya kezéből. Amikor Jézus azt mondta, hogy ő és az Atya egy, pontosan így értette: hogy az Atya segíti őt feladatai véghezvitelében; és hogy mikor azon buzgólkodik, hogy megmentse a tanítványokat a gonosz csábításától, az Atya biztosítja, hogy senki sem vész el közülük, kivéve, akinek a sorsa, hogy elárulja őt.

4. Jézus azt mondta, hogy az Atya mindennél nagyobb (János 10:29), magát Jézust is beleértve. Ha bárki kételkedne ebben, olvassa el a János 14:28 verset, ahol Jézus kijelenti: **„az Atya nagyobb nálam.”** Jézus eme világos kijelentésének ellenére sokan, akik azt állítják, hogy Jézust követik, azt hangoztatják, hogy Jézus egyenlő az Atyával. Kinek higgyünk – magának Jézusnak, vagy azoknak, akik állítólág őt követik? Igaz követőit meg lehet

különböztetni az alapján, hogy ragaszkodnak ahhoz, amit Jézus maga mondott. Jézus ezt tanította követőinek: „**31. Ábrahám fiai. Jézus akkor a benne hívő zsidókhoz fordult: «Ha ti kitartotok tanításom mellett, valóban tanítványaim vagytok, 32. Megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.»**” [János 8:31-32]

5. Mikor Jézus azt mondta: „Én és az Atya egy vagyunk” [János 10:30], a zsidók köveket ragadtak, hogy megkövezzék. (31. vers). Jézus nem értette viselkedésüket, mert nem mondott semmi rosszat. Ezért megkérdezte tőlük, hogy mi rosszat tett, hogy meg akarják kövezni (32. vers). Azt felelték, hogy Jézus Istenkáromlást követett el, mivel csak egy ember, de Istennek mondja magát (33. vers). A Bibliai részből azonban világos, hogy Jézus nem mondta magáról, hogy Isten. Csak azt mondta, hogy ő a Messiás (25. vers). Mikor mondta, hogy ő Isten? Készakarva hamisan idéztek Jézustól és szavakat adtak a szájába, amelyet később igyekeznek hamis bizonyítékként felhasználni ellene, hogy okuk legyen később megölni őt.

6. Jézus elismeri, hogy azt mondta: „**akkor, akit az Atya megszentelt és a világba küldött: káromkodol, mert azt mondtam: Isten Fia vagyok?**” (36. vers). Azonban azt mondja, hogy ez semmi többet nem jelent, minthogy Isten kiválasztotta, mint sajátját, és a világba elküldte (36. vers). A tény, hogy Isten kiválasztotta, azt jelenti, hogy Isten megbízta egy feladattal, kiválasztotta a többiek közül. Az arab megnevezés egy ilyen emberre *Musztafa* (jelentése: *kiválasztott*). Isten minden prófétája megérdemli ezt a címet. Az, hogy Isten elküldte őt a világba, azt jelenti, hogy ő Isten Küldötte. Isten üzenetével lett elküldve. Magától értetődően az Isten, Aki elküldte Jézust nem Jézus maga.

7. Jézus igyekezett megmagyarázni nekik, hogy még ha mondott is olyat, amit félreértettek, mintha azt jelentené, hogy Jézus magát Istennek mondja, észre kellene venniük, hogy a Biblia

néhány embert istennek nevez, és a zsidók nem ellenkeztek ezzel (35. vers), ezért nem kellene ellenkezniük Jézussal sem olyan gyorsan, mielőtt esélye lenne megmagyarázni a szavait. Hogy teljesen megértsük, Jézus mit mond itt, nézzük meg azt a Bibliai részt, amelyre felhívta a figyelmüket, ez a 82. zsoltárban szerepel: **„Bár azt mondtam: «Isteneknek mondanak titeket, és a Magasságbeli fiai vagytok mind.» Mégis meghaltok, mint az emberek, és elhulltok, mint a többi nagyok. Kelj föl, Istenünk, íteld meg a földet, mert valóban a tied minden nép!”** [Zsoltárok 82:6-8]

A zsoltárrészlet megmutatja, hogy Isten néhány embert megtisztelt azzal, hogy 'isteneknek' nevezte őket. De természetesen valójában nem voltak istenek. Ez csak egy képletes kifejezés, amelyet a Biblia használ. Jézus emlékeztette a zsidókat erre, hogy megértsék, hogy még ha mond is olyat, ami miatt azt gondolják, hogy ő Istennek mondja magát, ezt csak képletes megfogalmazásnak kell tekinteni, és nem szó szerint érteni. Emellett Jézus világosan elmagyarázta, hogy ő igazából azt mondta, hogy Ő Isten fia (János 10:36). Azt mondta, hogyha másokat hívhatnak 'isteneknek', nem érti, miért ellenkeznek azzal, hogy ő önmagát Isten fiának nevezze, ami azt jelenti, hogy Isten kiválasztotta őt és elküldte egy üzenettel az emberekhez.

A rész valódi értelme tehát, hogy Jézus nem Isten. Ő Isten kiválasztottja (vagyis *Musztafa*), és őt Isten küldte el (vagyis ő Isten Küldötte). Amikor Isten fiának hívja magát, nem ért ez alatt semmi többet.

A fenti szövegrész részletes tanulmányozása ellenére lesznek olyanok, akik a hagyományokhoz ragaszkodva elutasítják a Jézus által nyújtott magyarázatot a 34-36. versekre. Továbbra is ki fogják ragadni a 30-as verset kontextusából és olyan jelentést adnak neki, amelyről Jézus azt állította, hogy az a helytelen értelmezés. Azzal értenek egyet, amit a zsidók mondtak, és ellenkeznek azzal, amit

Jézus mondott. Ez a hozzáállás zavarhoz vezet, amit napjainkban láthatunk.

Még ha a 30-as verset elkülönítjük is és más jelentést adunk neki, ez nem old meg semmit, csak több problémát vet fel. Jézus nem lehet egy és ugyanaz, mint az Atya, mivel azt mondta, hogy az Atya nagyobb nála (János 14:28). Jézus azt mondta, hogy ő és az Atya valójában kettő (János 8:14-18). És soha senki nem látta Istent, Jézust viszont már látták (1 János 4:12). A legjobb megoldás mindenki számára, ha visszamegyünk magának Jézusnak a tanításaihoz, majd ismerni fogjuk az igazságot, és az igazság megszabadít (János 8:31-32).

2. Rész

„Mielőtt Ábrahám lett volna, én vagyok.”

A János 8:58 a Biblia legfélremagyarázottabb verseinek egyike. Jézus azt mondja: **„Mielőtt Ábrahám lett volna, én vagyok”**, ebből két dolgot vezettek le: az egyik szükségtelen, a másik hamis. A szükségtelen levezetés az, hogy mivel Jézus létezett Ábrahám előtt, ez azt jelenti, hogy mindig létezett. Ez egy belemagyarázás, amit rákényszerítettek a szövegre. Az, hogy 'Ábrahám előtt', nem jelenti, hogy 'mindig'. A Bibliában Melkisédek Ábrahám előtt élt (Zsidók 7:3). Ez azt jelenti, hogy Melkisédek Isten? Természetesen nem tarthatunk egy teremtett lényt istennek.

A hamis levezetés pedig az, hogy azzal, hogy Jézus azt mondja: 'én vagyok', Isten nevére utalt, amelyet Isten kijelentett Mózesnek az Exodus 3:14-15 versekben.

A Biblia félrevezető ezen a ponton, mert három különböző változatot látunk arra, ahogy Isten hívja Mózeset, és ez a három változat nem egyezik egymással. A legjobb, amit mondhatunk Isten nevééről, hogy itt mint Jahve lett kinyilatkoztatva. Hasonlítsuk össze a három változatot:

1. A Jahveista változat (Exodus 6:28-7:7) semmit nem mond Isten nevének kinyilatkoztatásáról, mert a Jahveista szerkesztők szerint a Jahve név már ismert volt az izraeliek között. Azt mondják, ezt a nevet Enos, Ádám unokája óta használják.

2. A papi változat (Exodus 6:2-13) ellenkezik ezzel. Azt mondja, hogy ezt a nevet nem ismerték korábban (Exodus 6:2). Isten megparancsolta Mózesnek: **„Én vagyok Jahve(...)”** [Exodus 6:6], és Mózes elismételte nekik (6:9).

3. Az Elohista változat (Exodus 3:13-22) szerint Isten utasítása Mózeshez nem ez volt. **„Így szólj Izráel fiaihoz: «A Vagyok küldött engem hozzátok.»”** [Exodus 3:14]⁴

Ebből úgy tűnik, mintha Isten neve az lenne 'Vagyok', de világos az alapos kutatás után, hogy az Elohista írnokok itt a „Jahve” szót kicserélték arra, hogy 'Vagyok', tehát az utasítás ugyanaz, mint az Exodus 6:6 versben.

Még ha Isten tényleg úgy jelentette is ki a nevét, mint 'Vagyok', mint az Exodus 3:14 versben, ez még mindig nem bizonyítja, hogy Jézus azt, hogy 'Vagyok', úgy értette, mint Isten neve, amit önmagára mondana. Jézus soha nem mondta, hogy az ő neve 'Vagyok'. Az idézet szerint Jézus azt mondta, hogy „Mielőtt Ábrahám volt, én vagyok” (János 8:58). Ha az 'Vagyok' Jézus neve lenne, akkor az egész részletben fel lehetne cserélni a 'Jézus' szót arra, hogy 'Vagyok', mivel mindkettő Jézus neve. A szöveget akkor így is lehetne olvasni: „Mielőtt Ábrahám volt, Jézus”. Ez természetesen értelmetlen, mivel az 'Vagyok' nem mint Jézus neve szerepel ott, ez csak egy szövegre erőszakolt értelmezés. Figyeljük meg, hogy nem nehéz kicserélni azt, hogy 'Vagyok', az Exodus 3:14 versben akár azzal, hogy 'Isten', akár azzal, hogy 'Jahve', a következőképpen: „Így szólj Izráel fiaihoz: «Az Isten küldött engem hozzátok.»” (Exodus 3:14)

„Így szólj Izráel fiaihoz: «Yahve küldött engem hozzátok.»” (Exodus 3:14)

Egy másik figyelemreméltó részlet a következő: a negyedik evangélium írója nem hitte, hogy Jézus Isten. Ez bizonyítja, hogy Jézus soha nem mondta, hogy ő Isten. Különböző lenne lehetséges, hogy a negyedik evangélium szerzője nem tudta? Abban hitt, hogy az Atya az egyetlen igaz Isten, és hogy Jézus Isten Krisztusa és küldötte (János 17:3).

⁴ Magyar Bibliatársulat újfordítású Bibliája

Emellett a görög verzióban létező különbség elveszett az angol fordításokból. A Septuaginta görög Ószövetségben a rész, amely úgy lett lefordítva, hogy „Vagyok”, görögül úgy hangzik: „*ho on*”. Ha a negyedik evangélium szerzője azt akarta volna mutatni olvasóinak, hogy Jézus ezt a mondatot ismételte, kétségtelen, hogy úgy idézte volna Jézust: „Mielőtt Ábrahám volt, *ho on*.” De nem így idézte. Azt olvassuk: „Mielőtt Ábrahám volt, *ego eimi*”. A görög olvasók számára nyilvánvaló, hogy Jézus kijelentése a János 8:58 versben különbözik Isten kijelentésétől az Exodus 3:14 versben. Természetesen ez az, ahogy az evangélium írója értette.

Emellett a szír Pesitta Bibliaváltozat, a Biblia egyik legrégebbi változata szerint a János 8:58 így hangzik: „Mielőtt Ábrahám volt, én voltam.” Ezt változtatták meg arra, amit az író írt? Hogy tudjuk megállapítani? Feltételezzük, hogy ez volt az eredeti mondat, akkor azok, akik a szóbeszédre alapoznak, csalódní fognak az Ítéletnapon. Miért ne alapozzuk hitünket a Biblia érthetőbb verseire – azokra, amikor Jézus világos különbséget tesz önmaga és Isten között? Vegyük példának ezt, mikor Jézus azt mondja ellenségeinek: **„De ti életemre törtök, bár az Istentől hallott igazságot mondom nektek.” [János 8:40]**

Ki akkor Jézus? Egy ember, aki elmondta az igazságot, amit Istentől hallott. Más szavakkal Isten küldötte volt. Amikor egy ehhez hasonló világos kijelentés elhangzik Jézus szájából, akkor miért kell belemerülni azokba a részletekbe, amelyek nem annyira érthetőek, és kiforgatni őket, hogy az ellenkezőjét jelentsék, mint amit Jézus mondott az összes többi érthető versben?

Bárki, aki meg akarja győzni magát, hogy Jézus Isten, keressen világos bizonyítékot a Bibliából, hogy megmutassa, Jézus Isten. De a világos bizonyíték az ellenkezőt bizonyítja. A Biblia újra és újra azt tanítja, hogy Jézus nem Isten, hanem Isten szolgája (pl. Máté 12:18).

A János evangéliumának következő fejezetében, a 9:35. versben Jézus kijelenti, hogy ő az emberfia. Bárki, aki ismeri a Bibliát, ahogy az izraeliek, akikhez Jézus beszélt, tudni fogja, hogy az ember fia nem lehet Isten. A Biblia kijelenti, hogy Isten sem nem ember, sem nem az ember fia (Numeri 23:19).

„Isten előtt lehet-e embernek igaza, asszonynak szülötte ragyoghat-e tisztán? Nézd, a hold sem fénylik elég fényesen, még a csillagok sem tiszták a szemében. Még sokkal kevésbé az ember, a pondró, embereknek fia, ez a féreg!” [Jób 25:4-6]

3. Rész

„Egy szűz szülni fog.”

Az Ézsaiás 7:14 a Biblia egyik legfélreértettebb verse. Ez a vers így hangzik: **„Ezért az Úr maga ad nektek jelet: Íme, a szűz fogan, fiút szül, és Immánuelnek nevezi el.”** Az Immánuel szó azt jelenti: 'Velünk az Isten'. Mivel Máté az 1. fejezet 23. versében ezt a próféciaát Jézusra alkalmazza, vannak, akik ezt hibásan úgy értelmezik, hogy azt jelenti, hogy Jézus Isten.

Először is, Máté soha nem akarta Jézust Istenként bemutatni. A Jézus istenségében való hittételt sok idővel Máté evangéliuma megírása után dolgozták ki. Máté evangéliuma egész során azt bizonyítja, hogy Jézus Isten szolgája volt (pl. Máté 1:18, 24:36, 27:46).

Másodszor, a név, amit egy egyénnek adnak a Bibliában, nem bizonyítja, hogy ő Isten. Éliás azt jelenti, hogy Isten Jahve. Ez azt jelenti, hogy Éliás Jahve, az Isten? Egyáltalán nem. Hasonlóképpen az Immánuel név sem bizonyítja, hogy Jézus Isten, aki velünk van. Az Elihu név (aminek jelentése 'maga Isten') sem jelenti, hogy Elihu lenne maga Isten (lásd: 1 Sámuel 1:1).

Harmadszor, bár a Máté 1:23 szerint a prófécia Jézusra utal, az Ézsaiás 7:14 versben található prófécia tulajdonképpen egy, még Ézsaiás próféta életében megszületendő gyermekre utal. Annak a gyermeknek a neve volt Immánuel, ami azt jelenti: 'velünk az Isten', és ő Isten jele volt, amit Ahaz királynak küldött, hogy Isten segíteni fog Ahaz királynak és népének. Isten ígérete Ahaz királynak az Ézsaiás 7. fejezetében az, hogy mielőtt a gyermek elég idős lesz ahhoz, hogy megkülönböztesse a jót a rossztól, az ellenséges királyok vereséget szenvednek Isten segítségével. El kell olvasni az egész fejezetet, hogy megértsük.

Nem helyes kiragadni egy verset a kontextusából és más jelentést adni neki. Az a gyermek már megszületett, és Isten Immánuelnek nevezte (Ézsaiás 8:8). Ha Ahaz királynak hétszáz évet kellett volna várnia Isten segítségére, ő és népe régen halottak lettek volna, mire Isten segítsége megérkezik. Mi lenne akkor egy ilyen ígéretnek a jelentősége? Az ígéret idejében beteljesedett. A prófécia nem Jézusra utalt, akinek évszázadokkal később kellett megszületnie, hanem egy gyermekre, aki Ahaz király idejében született.

Egy másik figyelemre méltó részlet, hogy az Ézsaiásnál említett gyermek először nem lesz képes megkülönböztetni a jót a rossztól. Akik azt mondják, hogy Jézus volt ez a gyermek, ne mondják, hogy Jézus Isten, mert soha nem volt (és nem lesz) olyan idő, amikor Isten nem ismeri a különbséget jó és rossz között.

Máté hibásan alkalmazta ezt a próféciát Jézusra, mert Jézus egy szüztől született, és a szövegben egy szüzzől van szó, aki gyermeket szül. Máté a görög *Septuaginta Bibliát* vette alapul, amelyben az Ézsaiás 7:14 versben a görög 'parthenosz', vagyis 'szűz' szó szerepel. Ézsaiás könyvét azonban eredetileg héberül írták. Hogy megtaláljuk, mi volt a jelentés Ézsaiásnál, vissza kell menni az eredeti nyelvhez, ahelyett, hogy a fordításra hagyatkoznánk. A héber kéziratok a 'szűz' szó helyett az 'almah' héber szót használják, amelynek jelentése: 'fiatal, házasságra alkalmas korú nő'. Ha Ézsaiás szüzet akart volna mondani, a 'bethulah' szót használta volna, ami szüzet jelent. De nem ezt tette. Ezért a *Biblia Új Javított Kiadása* (és sok más kiadás) a 'fiatal nőt' használja a 'szűz' szó helyett.

Jézus valóban egy szüztől született; ezt mind a Biblia, mind a Korán megerősíti. Az Ézsaiás 7:14 vers azonban nem szűz születésről beszél, és nem Jézusra utal. Jézust a Biblia soha nem hívja Immánuelnek. Az angyal kijelentette nevét: 'Jézus': „**Ne félj,**

**Mária! Kegyelmet találtál Istennél. Méhedben fogansz és fiat
szülsz. Jézusnak fogod hívni.” [Lukács 1:31-32]**

4. Rész

„Aki engem lát, látja az Atyát is.”

A János 14:9 versben Jézus (béke legyen vele) azt mondja:
„Aki engem lát, látja az Atyát is.”

Ezt gyakran félreértik, hogy azt jelenti: Jézus Isten. Jézus azonban világosan megmondta, hogy soha senki nem látta Istent: **„Ti viszont sem szavát nem hallottátok, sem arcát nem láttátok” [János 5:37]**

Akik azt mondják, hogy Jézus Isten, ellentmondanak azzal, amit maga Jézus mondott. Ha Jézus lett volna Isten, miért mondta az embereknek, akik látták őt, hogy soha nem látták Istent? És miért mondta a János első levelének szerzője körülbelül hetven évvel Jézus mennybemenetele után, hogy soha senki nem látta Istent (1 János 4:12), mikor tudta, hogy rengetegen látták Jézust? A János 14:9 jelentése nem az, hogy Jézus Isten, hanem hogy Jézus megismerése által az ember megismeri Istent, mert Jézus Istenről tanítja az embereket. Ezt a jelentést megerősíti a János 1:18, ahol az író azt mondja, hogy soha senki nem látta Istent, de Jézus megismertette Istent az emberekkel. Ugyanennek az evangéliumnak a 17. fejezete 3. versében Jézus kijelenti, hogy az örök élet azt jelenti, hogy tudni, hogy az Atya, Akit Jézus imádott, az egyetlen igaz Isten, és hogy Jézus a Messiás, akit Isten küldött.

5. Rész

„Testben nyilvánvaló lett.”

Az 1 Timóteus 3:16 verset gyakran idézik annak bemutatására, hogy „Isten megtestesült”. Így jelenik meg a Biblia későbbi kézírataiban. A korábbi és megbízhatóbb kéziratok, (nevezetesen a Codex Sinaiticus és a Codex Vaticanus) szerint ez Jézusra utal. A részlet nem azt mutatja, hogy Jézus Isten volt, hanem Pál doktrínáját tükrözi, miszerint Jézus, mielőtt testben megjelent, egy embereknél magasabb, de Istennél alacsonyabb rangú lény volt.

„(...)minden férfi feje Krisztus, az asszony feje a férfi, Krisztus feje pedig az Isten.” írja Pál az 1 Korintus 11:3 versben.

6. Rész

„Erős Isten, Örök Atya”

Az Ézsaiás 9:5 beszél valakiről, akinek a neve „**Csodálatos Tanácsadó, Erős Isten, Örök Atya, Béke Fejedelme**”. Gyakran mondják, hogy ez a prófécia Jézusról szól, és hogy ez bizonyítja, hogy Jézus Isten. A problémát ezzel a próféciával nem kerülheti el egyetlen őszinte ember sem. Ha szó szerint vesszük, akkor Jézus az „Örök Atya”. De Jézus egyértelműen azt tanította, hogy nem ő az „Örök Atya”. Máté szerint, míg Jézus a Földön volt, kijelentette: **„Atyának se szólítsatok senkit a földön, mert egy a ti Atyátok, a mennyei.” [Máté 23:9]**

Ha nem Jézus az „Örök Atya”, az „Erős Isten” sem ő. Vagy szó szerint vesszük a részletet, amely esetben ez ellenkezik Jézus egyértelmű tanításaival, vagy képletesen értelmezzük, amely esetben az „Örök Atya” nem „Örök Atyát”, és a „Erős Isten” nem „Erős Istent” jelent.

Jézus tökéletes Isten és tökéletes ember volt egy időben?

1. Rész

Jézus tökéletes Isten és tökéletes ember volt egy időben?

Az ortodox keresztény hit szerint Jézus tökéletes Isten és tökéletes ember volt egy időben. Az ebben való hit elengedhetetlen az üdvözüléshez az Atanáziuszi hittétel alapján, amelyet a legtöbb keresztény kedvel. A modern keresztény tudósok elutasítják ezt a gondolatot, nem mert nehéz megérteni, hanem mert nem lehet értelmesen kifejezni. A doktrínát nem lehet kijelenteni olyan módon, hogy ne legyen benne ellentmondás. Lehetetlen Jézus számára, hogy tökéletes Isten és tökéletes ember legyen egy időben, mert ez azt jelentené, hogy halandó és halhatatlan volt egyszerre, tévedő és tévedhetetlen volt egy időben. Ez lehetetlen.

Amit a hittétel tagad, az szintén nagyon fontos. A hittételt korai keresztény csoportok állításaira adott válaszként fogalmazták meg, tehát tartalmazza e csoportok hittételeinek tagadását. Az ariánusoknak adott válaszként, akik abban hittek, hogy Jézus nem Isten, a Niceai zsinat (Kr. u. 325.) elrendelte, hogy ő teljesen Isten volt. Az apollináriusoknak adott válaszként, akik abban hittek, hogy Jézus Isten volt, de nem teljesen ember, a Konstantinápolyi zsinat (Kr. u. 381) elrendelte, hogy Jézus teljesen ember volt. Majd ott volt a Nesztorianizmus: a hit, amely akkor keletkezett, amikor Nesztoriosz megtagadta, hogy Máriát 'Isten anyjának' lehetne nevezni. Számára Mária csupán az ember Jézus anyja. Ez azt

jelentette, hogy két Krisztus létezik: egy isteni és egy emberi. Nesztoriosz ellen az Efezusi zsinat (Kr. u. 431) elrendelte, hogy Jézus két természete nem választható szét. Mindaz, amit Jézus tesz, a benne lévő mind isteni, mind emberi természettel teszi. Ugyanígy, mindaz, ami történik vele, mind az istennel, mind az emberrel megtörtént, aki őbenne van. Ezért Mária mindkettőt megszülte, mindkettő meghalt a kereszten, stb. Majd még egy zsinaton, a Khalkédóni (Kr. u. 451) a hittétel megkapta a végső simításokat, és az Athanáziuszi hitvallás lett a hivatalos egyházi tanítás. A legtöbb keresztény nem ismeri a hittétel részletes alkalmazását, és gondolataikban Jézus pontosan úgy szerepel, amely elképzelések ellen létrehozták a hittételt. Ez a tendencia annak a ténynek az eredménye, hogy ahogy a hittétel meghatározza Jézust, azt lehetetlen egy emberi elme számára megérteni. Az ember elismételheti a szavakat, de nem érti meg az elvárt hit jelentését. Ezért a legtöbben csak elismélik a hittételt szavaikkal, de elméjükben úgy képzelik el Jézust, ami nem annyira megerőltető az intellektus számára, még ha ezek a nézetek az egyház szerint eretneknek számítanak is.

Az ortodox doktrína logikailag lehetetlen. Ahogy Houston Smith, egy összehasonlító vallástudós rámutat, nem lenne logikailag lehetetlen, ha a hittétel azt mondaná, hogy Jézus valamennyire isteni és valamennyire emberi. Az ortodox keresztények számára Jézus nem rendelkezhet bizonyos számú emberi tulajdonsággal; az összessel rendelkeznie kell. Teljesen embernek kell lennie. Ugyanakkor nem lehet, hogy csak néhány isteni tulajdonsága legyen; minddel rendelkeznie kell. Teljesen isteninek kell lennie. Ez lehetetlen, mert az, hogy valaki teljesen isteni, azt jelenti, hogy mentes az emberi korlátozottságtól. Ha csak egy emberi korlátozottsággal is rendelkezik, az azt jelenti, hogy ő nem Isten. De a hittétel szerint minden emberi korlátozottsággal rendelkezik. Hogyan lehet akkor ő Isten? Houston Smith ezt súlyos ellentmondásnak tekinti.

A *Világ vallásai* című könyvében azt írja: „Kezdhetjük a megtestesülés doktrínájával, amely évszázadok alatt alakult végleges formájára. Eszerint Krisztusban Isten emberi testet öltött, tehát megerősíti, hogy Krisztus Isten-ember volt; teljesen Isten és teljesen ember. Hogy ez paradox, egy enyhe kifejezés – ez egy botrányos ellentét. Ha a doktrína azt mondaná, hogy Krisztus félig emberi, félig isteni volt, vagy hogy isteni volt bizonyos tekintetben, míg emberi másokban, elménk nem tiltakozna.” (A *Világ vallásai*, 340. old.)

Ha azt mondták volna, hogy Jézus részben emberi és részben isteni, az nem logikailag lenne lehetetlen, csak történetileg. A Biblia sehol nem tanítja, hogy Jézus bármennyire isteni volt. Emellett, ha csak részben lett volna isteni, akkor ő nem Az Egyetlen Igaz Isten, Aki az Ó- és az Újszövetségben szerepel. Isten Mindenható, nem valamennyire ható; Isten Mindentudó, nem valamennyit tudó.

C. Randolph Ross keresztény. *Értelmes kereszténység* című könyvében lerombolja az ortodox nézetet „nem azért, mert nehéz megérteni”, mondja, hanem mert „nem lehet értelmesen elmondani.” (*Értelmes kereszténység*, 79. old.) Érvei annyira meggyőzőek, hogy csak ismételni tudom. Embernek lenni azt jelenti, hogy korlátozott, tudás hiánya, hajlamos hibázni, nem tökéletes. Istennek lenni pont az ellenkezője: nem korlátozott, teljes tudással rendelkezik, tévedhetetlen, tökéletes. Nem létezhet együtt a kettő. Nem lehet senkire azt mondani, hogy ő mindkettő volt. Vagy egyik, vagy másik.

2. Rész

Ez nem paradox

Akik azt mondják, hogy ez egy paradox, Ross kedvesen válaszol. Fontos megérteni először, hogy mi a paradox. A paradox egy olyan dolog, ami lehetetlennek tűnik, de be lehet bizonyítani, hogy igaz. Másrészről a hittétel kijelentése igaznak tűnhet néhány embernek, de a logika megmutathatja, hogy hamis. Ross egy példával érvel:

„«Ó!» mondanák néhányan. «Ez egy paradox!» Nem, nem paradox. Ez egy nagyon fontos pont, különleges figyelmet igényel: a paradox egy olyan dolog, ami lehetetlennek tűnik, de be lehet bizonyítani, hogy igaz. Az volt a paradox, amikor a tudósok megvizsgálták a dongókat, és arra a következtetésre jutottak, hogy a fizika törvényei szerint nem tudnának repülni. Létezett egy ellentét: a látszólagos lehetetlenség ellenére a dongók továbbra is repültek.

Azonban az, hogy egy egyén egyszerre tökéletes és tökéletlen legyen, az ennek a fordítottja: igaznak tűnhet néhányaknak, de lehetetlen bebizonyítani. És nem csak lehetetlen a mi felfogóképességünknek a természet törvényeiről, ami téves lehet (mint a dongók esetében), hanem a logika szabályai szerint is lehetetlen, amelyre az egész gondolkodásunk alapszik.” (82. old.)

Hadd dolgozzuk ki ezt az utolsó megállapítást. Az emberi megfigyelés és analízis bizonyulhat tévesnek. Ez volt az eset azzal a tudóssal, aki arra a megállapításra jutott, hogy a fizika törvényei szerint a dongók nem lennének képesek repülni. A hiba az ő munkafolyamatában ott volt, hogy a természet törvényeinek megértése mindig gyarapodik. Az új tudás fényében a régi gyakran tévesnek bizonyul. A logika szabályaival viszont más a helyzet.

Ami igaz, mint meghatározás, mindig igaz marad, amíg el nem kezdjük újra meghatározni a dolgokat. Például $2+2=4$. Ez az egyenlet mindig igaz marad. Csak akkor lehet hamis, ha megváltoztatjuk az alkotóelemeket. Egy dolog nem lehet önmagának az ellentéte. Egy dolog nem lehet tökéletes és nem tökéletes egyszerre. Az egyik tulajdonság kizárja a másikat. Jézus vagy az egyik volt, vagy a másik. Nem lehet logikusan mindkettő. Ross nagyon ékesszólóan fejezi ezt ki: *„Azt mondani, hogy valaki tökéletes és nem tökéletes, az olyan, mintha azt mondanád, hogy láttál egy négyszögletű kört. Ez képtelenség.*

Ha azt monddod, hogy a kör nem kör alakú volt, akkor nem kör volt. Vagy azt monddod, hogy a négyzet kör alakú volt? Ez nem paradox; ez egy értelmetlen lehetetlenség, bármennyire el akarja valaki képzelni.” (82. old.)

A nehézség nem abban áll, hogy el kell hinni, amit a hittétel mond. A probléma az, hogy a hittétel valójában nem mond semmit. Amikor két ellentétet hallunk, melyiket kellene elhinnünk?

Ross érthetően mondja: *„Azt mondani, hogy valaki egyszerre tökéletes és nem tökéletes, olyan, mintha azt mondanánk, hogy X és non-X egyszerre igaz lehet. Vagy a szavak értelmét, vagy a logikát hagyjuk el, bármelyik is a helyzet, értelmetlenséget beszélünk, amely nem jelent semmit.”* (82. old.)

Az ortodoxok azt mondják, hogy Jézus nem volt tökéletes emberi természetében, de tökéletes volt isteni természetében. A probléma ezzel az állásponttal az, hogy ez két személyt jelent, akik Jézus testében élnek: egy tökéletes és egy nem tökéletes. Ez két elmét, két akaratot, két jellemet jelentene.

ÖT MODELL, AMELY NEM KÉPES BEMUTATNI KRISZTUS TERMÉSZETÉT A KERESZTÉNY TEOLÓGIA SZERINT

A kör
nem

A négyzet
nem kör

valamennyir
e négyzet,
valamennyir

Két tárgy,
kör a
négyzetben

Két tárgy,
négyzet

**EL LEHET KÉPZELNI AZT A MODELLT, AMI
MŰKÖDIK?**

LOGIKAILAG LEHETETLEN.

Tökéletes kör és tökéletes négyzet egyszerre

A hittétel azonban nem engedi meg ezt a szükséges következtetést, és ragaszkodik hozzá, hogy Jézus nem két személy, hanem egy. Ennek az egy személynek egyszerre kellett tökéletesnek és nem tökéletesnek, tévedhetetlennek és tévedőnek,

végtelen tudással rendelkezőnek és hiányos tudásúnak lennie. Nem mondhatjuk egy személyre, hogy ő mindkettő. Amikor Jézus a keresztény hit szerint szembenézett a halállal a kereszten, vagy az emberi hit szerint szembesült vele, hogy Isten majd feltámasztja a harmadik napon, vagy a tévedhetetlen tudással, hogy majd feltámad. Ha emberi hittel hitt Isten hatalmában, hogy megmenti őt, akkor ő maga nem volt Isten. Ha viszont a halállal tévedhetetlen isteni tudással nézett szembe, hogy fel fog támadni, akkor nem vállalt semmilyen kockázatot azzal, hogy engedte magát megölni. Ha a benne lévő isteni természet tudta, hogy fel fog támadni, ő maga nem tudta, tehát nem isteni természetű. Ha az isteni természete tudott valamit, amit ő maga nem, akkor mégiscsak két személyről beszélünk.

Ezt még nehezebb lesz elmagyarázni, ha a Jézus által elvégzett cselekedetekre gondolunk, amelyeket az evangéliumok elmesélnek, és megkérdezzük, hogy az isteni vagy az emberi, vagy mindkét természete cselekedte ezeket. Nézzük azt az epizódot, amikor Jézus megátkozta a fügefát. Először olvassuk el az elbeszélést Márk evangéliumából:

„Amikor másnap eljöttek Betániából, megéhezett. Látott messziről egy zöldellő fügefát és elindult feléje, hátha talál rajta valamit. De amikor odaért, csak leveleket talált rajta, mert még nem volt fügeérés ideje. Ekkor így szólt: «Senki se egyék rólad gyümölcsöt soha többé.» Tanítványai hallották ezt.” [Márk 11:12-14]

Ennek eredményeképpen a fa tövestül elszáradt (20. vers). Néhány dolog világos ebből az epizódból:

1. Jézus nem tudta, hogy a fának nincs gyümölcse, amíg oda nem ért a fához, és nem talált rajta mást, csak leveleket.
2. Amikor Jézus látta messziről a leveleket, remélte, hogy gyümölcsöt fog találni a fán.

3. Nem volt fügeszezon, ezért nem volt a fán füge. Márk kommentárjából világos, hogy a fa egészséges volt. Ha a fa terméketlen lett volna, Márk évszakra vonatkozó megjegyzése értelmetlen és félrevezető lenne.
4. Jézus nem tudta, hogy nincs fügeszezon. Ha tudta volna, nem várta volna, hogy talál fügét a fán, és nem átkozta volna meg a fügefát azért, hogy nincs gyümölcse.
5. Az egész epizód azzal kezdődött, hogy Jézus megéhezett.

Könnyű megérteni, hogy az ember Jézus éhes volt, és az ember Jézus nem tudta, hogy nincs fügeszezon, ezért tévedésből azt remélte, hogy a fán gyümölcsöt talál. Egy isteni Jézus tudta volna mindezt, és nem kellett volna odamennie a fához, hogy felfedezze, hogy nincs rajta gyümölcs; és különben is, nem is lett volna éhes. A fa megátkozása egy kicsit nehezebb kérdés azoknak, akik istenséget tulajdonítanak Jézusnak. Csodáit szerintük isteni természetével vitte véghez. Rendben, tehát az isteni Jézus átkozta meg a fát. De miért? Miért kell tönkretenni egy fát, ami Márk szerint teljesen egészséges? Ha eljön a fügeszezon, a fa gyümölcsöt hozott volna, és mások ehettek volna róla. Az ok az volt, hogy az emberi Jézus hibázott. De az isteni Jézus miért cselekszik az emberi Jézus hibája szerint? Jézus emberi elméje irányítja a benne lévő isteni természetet? Tulajdonképpen ennek az egész spekulációnak nincs értelme, hiszen a Biblia sehol nem mondja, hogy Jézusnak két természete lenne. Akik a Bibliával ellenkezőt akarnak hinni, folytassák csak tovább a spekulálást.

Vannak, akik azt mondják, hogy Istennél minden lehetséges, és hogy itt a szavakat emberi jelentésükkel használjuk. Ez igaz. Istennel minden lehetséges. Mi hiszünk ebben. Ha azt mondja valaki, hogy Isten ezt és azt tette, vagy, hogy ilyen meg olyan, nem mondom, hogy lehetetlen. De mi van, ha azt mondja valaki, hogy Isten „megtette és nem tette meg?” vagy hogy „Ő ilyen és nem ilyen”? Ez a kijelentés értelmetlen. Ha azt mondjuk, hogy Jézus

tökéletes Isten és tökéletes ember egyszerre, akkor két ellenkező dolgot mondunk. Erre egy válasz lehetséges: „Lehetetlen!”

Amire szükség van, az a szavak jelentése. Ha azt gondoljuk, hogy a szavaknak más vagy mélyebb jelentése van, ha Istenre alkalmazzuk őket, ebben mindenki egyetért. De szeretném tudni, milyen jelentést kapnak így ezek a szavak. Ross elmagyarázza:

„Ha szeretnénk ezeket a szavakat új jelentéstartalommal megtölteni, az rendben van, amíg el tudjuk mondani, mi az az új jelentés, amit használunk. Az általános gyakorlat viszont úgy tűnik, az, hogy ezt mondja valaki, ha nem tudja pontosan elmondani az új jelentést, azonban biztos benne, hogy van értelme valahogy. Ez természetesen nem a logika elvárásainak a szajkózása. Viszont ha nem tudod a szavak jelentését, amelyekkel Jézust jellemzed, akkor csak annyit mondasz, hogy „Jézus X” vagy „Jézus Y”, X és Y az ismeretlen. Ez ugyanannyi, mintha semmit nem mondanál.” (83. old.)

Ennek a zavarodottságnak az eredménye, hogy sok keresztény visszatér ahhoz a gondolathoz, hogy Jézusnak két természete van, amelyek szétválaszthatók. Van, hogy emberként viselkedik, és van, hogy Istenként. Ezt természetesen az írás nem támogatja, és bölcsőbb lenne az írás szerinti nézőpontot elfogadni, hogy Jézus ember volt, Isten szolgája (lásd: Máté 12:18, Apostolok Cselekedetei 3:13, 4:27 a Bibliában).

William Ellery Channing az egyike azoknak a keresztényeknek, akik elfogadták az írás szerinti értelmezést. Ő ezt írja: *„Hol találkozol az Újszövetségben azzal a kifejezésmóddal, amely ellepi a szentháromság-hívő könyveket, és amely szükségszerűen Jézus két természetének doktrínájából táplálkozik? Hol mondja azt ez az isteni tanító, hogy «ezt emberi gondolataimmal mondom, ezt isteniekkel»? Hol találjuk a levelekben nyomát ennek a furcsa szóhasználatnak? Sehol. Nem volt szükség akkor erre. A későbbi korok hibái indokolták ezt.*

*Abban hiszünk, hogy Krisztus egy elme, egy lény, és hozzáteszem, különálló az egy Istentől. Hogy Krisztus nem az egy Isten, nem azonos lény az atyával, ez következik a korábbi gondolatból, amelyben láttuk, hogy a három személy egy Istenben kitaláció... Jézus tanításaiban folyamatosan Istenről beszélt. A szó mindig a száján volt. Azt kérdezzük, hogy ezzel a szóval egyszer is volt, hogy magára utalt? Azt mondjuk: soha. Ellenkezőleg, a legérthetőbben megkülönbözteti Istent és saját magát, és a tanítványai is et teszik.” (William Ellery Channing, *Unitárius kereszténység és más esszék*, Irving H. Bartlett szerkesztésében, US Liberal Arts Press, 1957, 17-18. old.)*

Channing azzal érvel, hogy mivel a két természet tétele „*annyira furcsa, annyira nehéz, és annyira távol áll minden korábbi elképzeléstől*”, a Biblia a legérthetőbben megtanította volna, ha ez egy szükséges hittétel lenne a keresztényeknek. De a Bibliában nem található ilyen hittétel. Néhány keresztény azonban azt mondja, hogy vannak olyan részek, amelyek isteni tulajdonságokkal ruházzák fel Jézust, más részek pedig emberi tulajdonságokkal. Az említett doktrína ezeket igyekszik kiegyenlíteni. Channing felelete erre, hogy azok a részek, amelyek Jézus feltételezett isteni tulajdonságaira utalnak, egyszerűen megmagyarázhatóak a doktrína nélkül is. Lenézéssel tekint arra a megoldási javaslatra, amelyet más keresztények javasolnak: „*Más szavakkal, hogy néhány nehéz szövegrészt összeegyeztessünk, amelyeket igazságos kritikával nagyrészt, ha nem teljes egészében meg tudnánk magyarázni, ki kell találnunk egy sokkal bonyolultabb hipotézist, amely visszataszító abszurditásba megy át. Olyan megoldással akarunk kijutni a labirintusból, amely egy végtelenül áthatolhatatlanabb csapdába visz.*” (17. old.)

Sokan, Channinghoz hasonlóan, részletes kutatás után arra a következtetésre jutottak, hogy Jézus egyszerűen egy ember volt, akit Isten arra választott ki, hogy átadja az Ő üzenetét. A csodálatos dolgok, amelyeket tett, Isten engedélyével és

segítségével tette. Jézus önmagában nem tudott tenni semmit. A *Megtestesült Isten mítosza* című könyv, John Hick szerkesztésében egy esszégyűjtemény, amelyet gyakorló keresztény teológusok és egyházi emberek írtak. Akinek még van kételye erről a kérdésről, olvassa el ezt a könyvet.

Végül Istenhez kell fordulnunk az Ő útmutatásáért. Elküldte végső könyvét, a Koránt, hogy megmentse az emberiséget az ember alkotta dogmák teológiai csapdáitól. A Korán így szól a keresztényekhez és a zsidókhoz:

„Ó, Könyv Népe! Bizony eljött hozzátok a Mi Küldöttünk, megvilágít nektek sok mindent, amit elrejtettetek az Írásból. Sok mindent el is néz nektek. Bizony fény jött el Allától hozzátok és nyilvánvaló, világos Könyv. Általa vezérli Allah azokat, akik követik az Ő tetszését a békesség útjaira. És a sötétségekből a Fényre hozza őket, az Ő engedelmével és vezérli az Egyenes Útra.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:15-16]

Azt is mondja:

„Mondd: Ó, Könyv Népe! Ne kövessetek el túlzást a ti vallásotokban! Csak az Igazságot (kövessétek)! És ne kövessétek azon nép kényét, akik már eltévelyedtek ezelőtt és sokakat tévelyésbe is vittek és ők maguk és eltévelyedtek az Egyenes Úttól.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:77]

Imádkozzunk Allah segítségéért. Semmi sem lehetséges az Ő segítése nélkül. Ó Allah! Vezess minket és vezesd az egész emberiséget az egyenes útra. Ámen!

Jézus néhány elfelejtett mondása

1. Rész

Bármelyik hívő hívhatja Istent 'Atyának' a Biblia szerint?

Jézus küldetése végén világossá tette, hogy Isten nem csak az ő Atyja, hanem mindenkié, és mindenki Istene, és az ő Istene is, akit egész földi működése alatt imádott. Azt mondta: „**(...)Fölmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez.**” [János 20:17]

Pál szintén elmondta, hogy bármelyik hívő fordulhat Istenhez az 'Atya' megszólítással. Azt írta: „**azt kiáltjuk: «Abba, Atya!»**” [Rómaiak 8:15]

Jézus így szólt a sokasághoz és tanítványaihoz: „**Atyának se szólítsatok senkit a földön, mert egy a ti Atyátok, a mennyei.**” [Máté 23:9]

Máté szerint Jézus tanította az embereket, hogy Istent 'Atyaként' szólítsák meg. Azt mondta nekik: „**Ti tehát így imádkozzatok: «Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved(...).**” [Máté 6:9]

2. Rész

Jézus világosan kijelentette, hogy ő nem Isten?

„Jézus így szólt hozzá: «Miért mondasz engem jónak? – válaszolta Jézus. Senki sem jó, csak egyedül az Isten.»” [Márk 10:18]

Egy ember odafutott Jézushoz, térdre esett előtte, és „Jó mesternek” nevezte. Jézus megragadta a lehetőséget, hogy elmagyarázza az embereknek, hogy ne dicsérjék őt jobban, mint amennyire egy embert lehet dicsérni.

....Jézus azt mondta:

„Nem tehetek önmagamtól semmit(...).” [János 5:30]

„(...)és úgy cselekszem, amint meghagyta nekem az Atya(...).” [János 14:31] Nem szükséges mondani, hogy Isten nem kap parancsokat senkitől.

„(...)A tanítást, amit hirdetek nektek, nem magamtól mondom(...).” [János 14:10]

„(...)önmagamtól semmit sem teszek, hanem azt mondom, amire Atyám tanított.” [János 8:28] Isten teljes hatalommal és teljes tudással rendelkezik. Nem lehet Őt tanítani, Ő tanít. Jézus azt mondta:

„(...)az Atya nagyobb nálam.” [János 14:28] Az emberek elfelejtik ezt, s azt mondják, hogy Jézus egyenlő az Atyával. Kinek higgyünk – Jézusnak, vagy az embereknek?

Az Utolsó Napról Jézus azt mondta: **„Azt a napot és azt az órát azonban senki sem ismeri, még a mennybéli angyalok sem, csak az Atya egyedül.” [Máté 24:36]**

Jézus önmagától támadt fel?

Isten támasztotta őt fel (Apostolok Cselekedetei 2:24). Jézusnak nem volt arra hatalma, hogy feltámassza saját magát. Isten támasztotta fel, ahogy az Apostolok Cselekedetei írja mondja.

Jézus Istenhez imádkozott. Isten nem imádkozik senkihez. Jézus így imádkozott:

„Abba, Atyám, szólt, neked minden lehetséges: vedd el tőlem ezt a kelyhet, de ne az legyen, amit én akarok, hanem amit te.” [Márk 14:36]

Jézus arcra borult és Istenhez imádkozott, könyörögve Istenhez, hogy megmentse őt a haláltól. Ez azt is megmutatja, hogy Jézus akarata különbözött Isten akaratától. Máté, Márk és Lukács evangéliumainak írói elmondják, hogy Jézus vágya az volt, hogy megmeneküljön a haláltól. Tehát Jézus akarata különböző volt Isten akaratától, legalább is ebben a pillanatban. Ebből következik, hogy nem volt Isten. Kétségbeesésében azt kiáltotta: „(...)én Istenem, én Istenem! miért hagytál el engem?” [Máté 27:46]

Jézus nem tudta, hogy a fán nincs gyümölcs

„Amikor másnap eljöttek Betániából, megéhezett. Látott messziről egy zöldellő fügefát és elindult feléje, hátha talál rajta valamit. De amikor odaért, csak leveleket talált rajta, mert még nem volt fügeérés ideje.” [Márk 11:12-13] Mikor látta, hogy a fának vannak levelei, azt gondolta, hogy gyümölcsöt talál rajta. De mikor közelebb ért, észrevette, hogy nem voltak gyümölcssei, mivel nem volt fügeszezon.

A Biblia Jézust Isten szolgájának nevezi

„Ez az én szolgám, akit kiválasztottam(...).” [Máté 12:18] Ebben a részben Isten Jézust az Ő szolgájának nevezi.

„Ábrahám, Izsák, Jákob Istene, atyáink Istene megdicsőítette szolgáját, Jézust(...).” [Ap. Csel. 3:13]

„Valóban e városban egybegyűltek fölkent szent szolgáló, Jézus ellen, Heródes és Poncius Pilátus a pogány nemzetekkel és Izrael népével.” [Ap. Csel. 4:27]

Mindenki Isten kivételével Isten szolgálója. Jézus szintén Isten szolgálója.

Ki volt, aki valójában a csodákat tette?

A Biblia azt mondja, Isten tette a csodákat Jézus által: **„Izraelita férfiak, hallgassátok meg ezt az állítást: a názáreti Jézust Isten igazolta előttetek azokkal a hatalmas csodákkal és jelekkel, amelyeket – mint ti is tudjátok – ő általa művelt köztetek.” [Ap. Csel. 2:22]**

Az emberek azt mondják, hogy mivel Jézus sok csodát tett, ezért bizonyosan ő az Isten. De itt látjuk, hogy Isten tette a csodákat; Jézus az eszköz volt, amelyet Isten használt munkájának véghezvitelére. Jézus egy ember volt, akit Isten igazolt. Ez azt jelenti, hogy igazságos ember volt.

Jézus garantálhatja a pozíciókat?

„(...)hogyan jobbra vagy balra üljetek, azt nem én döntöm el, mert azoknak jár, akiknek Atyám készítette.” [Máté 20:23]

Tehát ha biztos helyet akarunk Istennél a Túlvilági életben, Istenhez kell fordulnunk, és Őt kell kérnünk.

Egy félreértett mondás

„Én és az Atya egy vagyunk.” [János 10:30]

Az emberek szeretik idézni ezt a mondást, de elfelejtik a következőt: **„(...)Szent Atyám, tartsd meg őket nevedben, amelyet nekem adtál, hogy egy legyenek, mint mi.” [János 17:11]**

Ez megmutatja, hogy az 'egy' alatt 'cél't kell érteni, nem egy lényeket, ahogyan az emberek gondolják. A tanítványok nem lehettek egyetlen egy ember, de követhettek egyazon cél't. Ez azt jelenti, hogy egyes lehettek céljukat tekintve, éppen úgy, ahogy Jézus és az Atya egyesek a céljukban.

Jézus valóban mondta mindazt, amit János szerint mondott?

Olvassuk el a következő Jézusnak tulajdonított mondásokat a János evangéliumból:

János 14:9: „Aki engem lát, látja az Atyát is.”

János 6:35: „Én vagyok az élet kenyere.”

János 8:12: „Én vagyok a világ világossága.”

János 8:58: „Mielőtt Ábrahám lett volna, én vagyok.”

János 10:7: „A juhok számára én vagyok az ajtó.”

János 11:25: „Én vagyok a föltámadás és az élet.”

János 14:6: „Én vagyok az út, az igazság és élet.”

János 15:1: „Én vagyok az igazi szőlőtő.”

A keresztény tudósok azt mondják, hogy ha Jézus mondta mindezeket a fantasztikus állításokat magáról, az első három evangélium bizonyosan lejegyezte volna. A Márk evangéliumát Kr. u. 70 körül írták, ezt követte a Máté és a Lukács valamikor Kr. u. 80 és 90 között. A Kr. u. 100 körül írt János evangéliuma volt a legutolsó a négy kanonizált evangélium közül. James Dunn keresztény tudós azt írja a *Jézus bizonyítéka* című könyvében: „*Ha Jézus eredeti szavai lettek volna ezek, hogy lehetséges, hogy csak János jegyzi le őket, és a többiek közül senki? Hívják tudósi szkepticizmusnak, ha akarják, de majdnem hihetetlennek találom, hogy ilyen mondásokat figyelmen kívül hagytak volna, ha valóban Jézus tanításainak részei lettek volna. Ha az 'én vagyok' az eredeti hagyomány része lett volna, tényleg nagyon nehéz megmagyarázni,*

hogy az összes többi három evangélista miért nem használta fel.”
(36. old.)

Hasonlóképpen az **Új Amerikai Biblia** elmondja bevezetőjében, a *Hogy olvasd a Bibliádat* cím alatt: *„Nehéz megtudni, hogy a Jézusnak tulajdonított szavakat és mondásokat valóban úgy írták-e le, ahogy ő mondta... Az egyház nagyon határozottan meg van győződve arról, hogy... Jézus... rajta keresztül tanított, tehát hogy (az egyház) tanításait Jézus mondásainak formájában fejezte ki.”* (Szt. József közepes méretű kiadás, 23. old.)

Amit Jánosnál látunk, az az, amit az emberek mondtak Jézusról abban az időben, mikor a János evangéliumát írták (körülbelül 70 évvel Jézus mennybemenetele után). János evangéliumának írója ezeket a gondolatokat úgy fejezte ki, mintha Jézus mondta volna. James Dunn tiszteletes azt mondja könyvében, hogy majdnem biztos, hogy a negyedik evangélium írója *„nem foglalkozott olyan kérdésekkel, amilyenek a mai keresztényeket zavarják: Jézus valóban mondta ezt? Ezeket a szavakat használta? És így tovább.”* (Jézus bizonyítéka, 43. old.) A tudósok arra a következtetésre jutottak, hogy ez az evangélium eredetileg egy egyszerűbb formában íródott, majd, ahogy az **Új Jeruzsálem Biblia** mondja, *„fel lett erősítve és kidolgozva, több lépésben, az első század második felében.”* (1742. old.)

Azt is mondja: *„Ma teljesen elfogadott, hogy a negyedik evangélium teljes körű átalakuláson ment keresztül, mielőtt elérte végső formáját.”* (1742. old.)

Az előző oldalon ugyanebben a Bibliában azt olvashatjuk: *„Úgy tűnik, hogy csak a végső formája van meg annak a lassú folyamatnak, amely alatt összeállt nem csak különböző korokban keletkezett alkotórészekből, hanem javításokból, hozzátételekből, és néhol ugyanannak a témának egynél több átnézett változatából álló végső állapot.”* (1739. old.)

Az *Új Amerikai Biblia* azt mondja, hogy a legtöbb tudós „arra a következtetésre jutott, hogy a következetlenségeket valószínűleg a folyamatos szerkesztés eredményezte, amelyben homogén anyagokat adtak a rövidebb eredetihez.” (Új Amerikai Biblia, Javított Újtestamentum, 143. old.)

Isten kinyilatkoztatja az igazságot Jézusról

„Ó, Könyv Népe! Ne kövessetek el túlkapást a vallásokban! És Allahról csak az igazat mondjátok! Jézus, a Messiás, Mária fia, csupán Allah küldötte, és az Ő szava, amit Máriára vetett, és a Belőle származó lélek. Higgyetek Allahban és a Küldötteiben! És ne mondjátok: «Három!» Hagyjátok abba! Ez jobb nektek. Bizony Allah az egyetlen Isten – magasztaltassék! Mennyire felette áll Ő annak, hogy fia legyen Neki. Övé minden, ami az egekben és a földön van. Allah elégséges segítő! A Messiás soha nem fogja megalázónak tartani, hogy Allah szolgálja legyen, és a közellévő angyalok sem. Aki megalázónak tartja az Ő szolgálatát, az öntelt, gögös. Ám Ő mindenkit Magához fog összegyűjteni. Ám azok, akik hisznek és jótetteket cselekszenek azoknak teljes jutalmat ad és az Ő túlárado kegyelméből még hozzá is tesz. Ám azokat, akik lealázónak tartják (az Ő szolgálatát) és gögösek, azokat fájdalmas büntetéssel bünteti meg. Nem találnak ők maguknak Allah helyett sem támogatót, sem segítőt. Ó, emberek! Világos bizonyíték jött el immár hozzátok az Uratoktól. És nyilvánvaló fényt (a Koránt) bocsátottunk le nektek. Ami azokat illeti, akik hisznek Allahban, és Hozzá ragaszkodnak, azokat a Tőle származó Irgalomba és túlárado Kegyemébe lépteti be. És az

**Egyenes Úton vezérli őket Magához.” [A Kegyes Korán
értelmezésének fordítása, 4:171-175]**

Jézus a Dicsőséges Koránban

1. Rész

Bevezetés

A Korán sok csodálatos dolgot mond Jézusról. Ennek eredményeként azok, akik hisznek a Koránban, szeretik, tisztelik Jézust és hisznek benne. A muszlim tulajdonképpen nem is lehet muszlim, ha nem hisz Jézusban, béke legyen vele.

A Korán elmondja, hogy Jézus egy szűztől született, hogy beszélt, még mikor csecsemő volt, hogy meggyógyította a vakot és a leprást Isten engedelmeivel, és hogy feltámasztotta a halottat Isten engedelmeivel.

Mi akkor ezeknek a csodáknak a jelentősége? Először is a szűz születés. Isten bemutatja hatalmát, hogy minden módon képes teremteni. Isten egy férfiből és egy nőből teremtett mindenkit, akit ismerünk. De mi a helyzet Ádámmal, béke legyen vele. Isten őt férfi és nő nélkül teremtette. És Évát csak egy férfiből, nő nélkül. És végül, hogy teljessé tegye a képet Isten megteremtette Jézust egy nőből, férfi nélkül.

Mi a helyzet a többi csodával? Ezeknek az a célja, hogy megmutassák, Jézus nem a saját akarata szerint cselekszik, hanem Isten támogatja őt. A Korán kijelenti, hogy ezek a csodák Isten engedélyével történtek meg. Ezt hasonlítsuk össze a Bibliában az Apostolok Cselekedetei 2:22 verssel, ahol azt mondja, hogy a csodákat Isten hozta létre, hogy megmutassa, Ő igazolja Jézust. Figyeljük meg, hogy magáról Jézusról is azt írja a János evangéliuma, hogy azt mondta: „**Nem tehetek önmagamtól**

semmit.” [János 5:30] A csodákat tehát nem a saját hatalmából, hanem Isten hatalmából végezte el.

Mit tanított Jézus? A Korán elmondja nekünk, hogy Jézus azért jött, hogy ugyanazt az alapvető üzenetet tanítsa, amelyet Isten korábbi prófétái, hogy maradjunk távol minden hamis istenségtől, és az egyetlen igaz Istent imádjuk. Jézus azt tanította, hogy ő az egy igaz Isten, Ábrahám Istenének szolgálja és küldötte. Ezeket a Koráni tanításokat hasonlítsuk össze a Bibliával (Márk 10:18, Máté 26:39, János 14:28, 17:3 és 20:17), ahol Jézus azt tanítja, hogy akit ő imád, az az egy igaz Isten. Lásd még a Máté 12:18, Apostolok Cselekedetei 3:13 és 4:27 verseket, amelyben azt találjuk, hogy tanítványai is Isten szolgáljaként ismerik.

A Korán elmondja nekünk, hogy néhány zsidó elutasította Jézust és szövetkeztek, hogy megölik, de Allah (Isten) megmentette Jézust, és felemelte Magához. Allah le fogja Jézust küldeni ismét, és abban az időben Jézus meg fogja erősíteni igaz tanításait, és mindenki úgy fog hinni benne, amilyen ő, és el fogja hinni, amit a Korán mond róla.

Jézus a Messiás. Ő Allah szava, egy Tőle származó lélek. Tisztelet övezi ebben a világban és a túlvilágon, és azok közé tartozik, akik közel vannak Allahhoz.

Jézus egy ember volt, aki az igazat mondta, amit Istentől hallott. Ezt összehasonlíthatjuk a János írása szerinti evangéliummal, ahol Jézus azt mondja a zsidóknak: **„De ti életemre törtök, bár az Istentől hallott igazságot mondom nektek. Ábrahám ezt nem tette. Ti azt teszitek, amit atyáitok tettek.” [János 8:40]**

2. Rész

Jézus szűztől született

A muszlimok hisznek Jézus szűztől születésében. Amikor az angyal bejelentette Máriának (béke legyen vele) Allah ígéletét, hogy fia lesz, meglepődött, mert szűz volt. „*Ez hogyan lehetséges?*” gondolta. Emlékeztették, hogy Allahnak ez könnyű, hiszen Ő azt teremt, amit akar. Azt mondta:

„Mondta: «Uram! Hogyan lehetne nekem gyermekem, holott eddig nem érintett engem (férfi) ember?» Mondta: «Ekképpen! Allah azt teremt, amit akar. Ha egy dolgot elhatározott, csupán azt mondja: „Légy!” És már meg is van.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:47]

Allahnak nem nehéz bármit megtenni, amit akar. Teremthet gyermeket mindkét, vagy egy emberi szülő nélkül is. Az Ő Hatalmán túl nincs csoda. Ő teremtette Ádámot (béke legyen vele) férfi és nő nélkül. Ő teremtette az emberiség többi részét férfiből és nőből. Mi olyan nehéz abban, ha Allah eldönti, hogy embert teremt csak egy nőből? Megparancsolja, hogy „Légy!”, és megtörténik.

Néhányan azt gondolják, hogy mivel Jézusnak, béke legyen vele, nem volt emberi apja, ezért Isten kellett, hogy legyen az apja. A Korán elutasítja ezt a nézetet. Jézus helyzete Allahnál Ádám helyzetére hasonlít. Csak mert Ádámnak nem voltak emberi szülei, nem jelenti, hogy Isten fiának kellene neveznünk.

„Jézus példázata Allahnál olyan, mint Ádám példázata: porból teremtette meg őt, majd azt mondta neki: «Légy!» És már meg is volt.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:59]

A Korán szerint mindenki Allahon kívül Allah szolgája.

„Azt mondják: «Vajon a Könyörületes fiút nemzett?» Borzalmas dologgal hozakodtatok elő. Kevés híja, hogy emiatt az egek darabokra nem szakadnak és a föld meg nem hasad és a hegyek pedig porrá nem omlanak szét. Azért, hogy a Könyörületesnek fiúgyermeket állítanak. Nem illik a Könyörületeshez, hogy gyermeket nemzzen. Mindenki és minden az egekben és a földön mint szolgál fog a Könyörületeshez jönni.» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 19:88-93]

3. Rész

Jézus csodái?

AKorán szerint Jézus, béke legyen vele, a következő csodákat tette Allah engedelmével:

1. Csecsemőként beszélt.
2. Meggyógyította a vakon születetteket.
3. Meggyógyította a leprásokat.
4. Feltámasztotta a halottakat.
5. Életet lehelt egy agyagból készült madárba.

A Koránban Allah idézi Jézust, béke legyen vele, hogy azt mondja:

„Én bizony jelet hoztam nektek el a ti Uratoktól. És bizony én formázok nektek agyagból egy olyan dolgot, aminek madár formája lesz, és lehelek belé és madár lesz. És mindez Allah engedelmével. És meggyógyítom a vaknak születettet, a leprást és életre keltem a halottakat – Allah engedelmével. És hírt fogok adni nektek arról, mit fogtok enni és mit halmoztok fel a házaitekben. Bizony ebben jel van a számotokra, ha igazán hívők vagytok. És megerősítendő azt, ami már előttem itt volt a Tórából. És azért, hogy megengedetté tegyek a számotokra néhány olyan dolgot, ami eddig tilalmas volt a számotokra. Jelet hoztam nektek az Uratoktól. Féljétek hát Allahot és engedelmeskedjete nekem! Bizony Allah az én Uram és a ti Uratok! Őt szolgáljátok hát! Ez az egyenes út!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:49-51]

A Koránban Allah elmondja nekünk, hogy mi fog történni az Ítéletnapon:

„Azon a Napon, mikor Allah összegyűjti a Küldötteket és mondja: «Mit feleltetek nektek?» Mondják: «Mi nem rendelkezünk tudással, bizony Te vagy a láthatatlan ismerője!» Midőn Allah mondta: «Ó, Jézus, Mária fia! Emlékezz az irántad való kegyelmemre és az édesanyád irántira. Midőn a *Rúhu-l-Qudusz*-al (*Gábiellel*) erősítettelek meg. És már a bölcsőben beszéltél az emberekhez és majd felnőtt korban is. A Könyvet és a Bölcsességet tanítottam meg neked és a Tórá-t és az Evangéliumot. És midőn agyagból teremtesz az Én engedelmmel, olyan formájút mint a madár és belé leheltél és az Én engedelmmel madár lesz. És gyógyítod a születésétől fogva vakot és a leprást, az Én engedelmmel(...).»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:109-110]

Ezen csodák közül nem mindegyiket jegyezték le a kanonizált evangéliumokban, amelyeket a keresztény Biblia tartalmaz.

Azt, hogy Jézus csecsemőként beszélt, a Biblia sehol nem írja le. Ez nem kell, hogy meglepő legyen, mert egyik evangélium sem állíthatja, hogy Jézus életének minden egyes mozzanatát visszaadja. Ezzel ellentétesen, a János szerinti azt hangsúlyozza, hogy túl sok esemény volt ahhoz, hogy le lehetett volna jegyezni.

Hasonlóképpen az agyagmadárba élet-lehelést sem ismeri el a keresztény Biblia. Ezen szintén nem kell csodálkoznunk. Magától értetődő, hogy az evangéliumok írói csak azt tudták leírni, amilyen hagyomány hozzáférhető volt a számukra. Emellett, nem tudtak leírni mindent, amit tudtak Jézusról, mert papiruszra írtak, amelynek korlátozott volt a hosszúsága.

Amit érdemes megjegyezni itt, hogy Mohamed Próféta (Allah áldásai és békéje legyen vele) elég őszinte volt ahhoz, hogy közvetítse ezt az információt Jézusról. Az Isten által, Mohameden keresztül tanított vallás tagadta Jézus istenségét. Bármelyik ember ezért, aki Jézus istenségét tagadni akarta, megpróbálta volna

kisebbiteni Jézust. Mivel a keresztények Jézus csodáit istensége bizonyítékának tekintették, azt gondolnánk, hogy bárki, aki tagadni kívánja Jézus istenségét, nem közölne az emberekkel olyan csodákat, amelyeket korábban nem ismertek. Talán még meg is próbálna letagadni olyan csodákat, amelyek benne vannak a kanonizált evangéliumokban. Ehelyett Mohamed Próféta őszintén átadta az üzenetet, amelyet Allah közölt vele (Allah áldásai és békéje legyen vele).

Allah elmondja az igazságot félelem nélkül. Az emberek, akik igyekeznek követőket szerezni, csak azt mondják el, ami hasznos számukra, hogy meggyőzzenek másokat. Általában visszatartják az olyan információt, ami ellenkező következtetésekhez vezethet. Allah viszont tudatja velünk Jézus csodáit, még akkor is, ha az emberek ezt az információt arra használják, hogy támogassa korábbi elköteleződésüket Jézus istenségének doktrínájához. Allahnak nincs szüksége arra, hogy imádókat szerezzen. Akik Allahot imádják, a saját érdekükben teszik. És akik hamis istenségeket imádnak, a saját kárukra teszik.

Amit Allah hangsúlyoz viszont, az az, hogy Jézus csodái nem bizonyítják, hogy ő isten. Az általa véghezvitt csodák jelek, bizonyítékok, hogy ő Isten küldötte volt. Isten segítségével és engedélyével hajtotta végre őket. Akik csodáit istensége bizonyítékának tartják, elfelejtik Jézus következő mondását: **„Nem tehetek önmagamtól semmit.” [János 5:30]**

Péter kijelentését is elfelejtik: **„Izraelita férfiak, hallgassátok meg ezt az állítást: a názáreti Jézust Isten igazolta előttetek azokkal a hatalmas csodákkal és jelekkel, amelyeket – mint ti is tudjátok – ő általa művelt köztetek.” [Ap. Csel. 2:22]**

Ezek a részek arra utalnak, hogy Jézus nem tett csodát egyedül, hanem Isten engedélyével hajtotta végre őket. Allah emlékeztet minket erre. Jézus folyamatosan ismételte hallgatóságának, hogy a csodák, amelyeket tett, Isten engedelmeivel tette.

„Ó, Könyv Népe! Bizony eljött hozzátok a Mi Küldöttünk, megvilágít nektek sok mindent, amit elrejtettetek az Írásból. Sok mindent el is néz nektek. Bizony fény jött el Alláhtól hozzátok és nyilvánvaló, világos Könyv. Átala vezérli Allah azokat, akik követik az Ő tetszését a békesség útjaira. És a sötétségekből a Fényre hozza őket, az Ő engedelmével és vezérli az Egyenes Útra.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:15-16]

Tartalom

1	Isten-e Jézus? A Biblia válasza: Nem!	
2	1. Rész: A Biblia egyetlen szerzője sem hitte, hogy Jézus Isten	
3	2. Rész: Bizonyíték az Apostolok Cselekedeteiből	
4	3. Rész: Jézus mindenható és mindentudó volt?	
5	4. Rész: A Biblia és a Korán tanításai Jézus istenségét hirdetik?	
6	5. Rész: Pál hitt abban, hogy Jézus Isten?	
7	6. Rész: A negyedik evangéliumban található bizonyíték tagadja Jézus istenségét?	
8	7. Rész: Jézus és az Atya különálló lények	
9	Isten nem nemz és nem nemzett	
10	8. Rész: Bizonyíték a Koránból	
11	9. Rész: Mit mond a Korán Jézusról?	
12	10. Rész: Az olyan jelen Bibliai idézetek, ahol Jézust 'Isten fiának' nevezik, a legrégebbi írásokból származnak?	
13	11. Rész: Jézus önmagát Isten fiának nevezte?	
14	12. Rész: Azzal, hogy a Máté evangéliuma, Istent 'Atyának' nevezi, igazolja az író, hogy Jézust 'Isten fiának' nevezze?	
15	13. Rész: A tanítványok Jézusban, mint Isten szolgájában hittek?	
16	14. Rész: A 'gonosz szőlőművesek példázatának' szerzői megsértették Isten	
17	A Biblia néhány félreértett verse visszahelyezve a	

	helyes kontextusba	
18	15. Rész: „Én és az Atya egy vagyunk” és más olyan versek, amelyeket félreértettek, hogy azt jelentik, Jézus isten.	
19	16. Rész: „Mielőtt Ábrahám lett volna, én vagyok.”	
20	17. Rész: „Egy szűz szülni fog.”	
21	18. Rész: „Aki engem lát, látja az Atyát is.”	
22	19. Rész: „Testben nyilvánvaló lett.”	
23	20. Rész: „Erős Isten, Örök Atya”	
24	Jézus tökéletes Isten és tökéletes ember volt egy időben?	
25	1. Rész: Jézus tökéletes Isten és tökéletes ember volt egy személyben?	
26	2. Rész: Ez nem paradox	
27	Jézus néhány elfelejtett mondása	
28	1. Rész: Bármelyik hívő hívhatja Istent 'Atyának' a Biblia szerint?	
29	2. Rész: Jézus világosan kijelentette, hogy ő nem Isten?	
30	Isten kinyilatkoztatja az igazságot Jézusról	
31	Jézus a Dicsőséges Korában	
32	1. Rész: Bevezetés	
33	2. Rész: Jézus szüztől született	
34	3. Rész: Jézus csodái?	

IslamHouse.com

الإسلام بلغات العالم

Islam in the languages of the world

